ANUL X No. 2890 — Ediţia de seară — SAMBATA 19 IULIE 1897

Abonamente
Incep la 1 şi 15 ale fie-căreĭ lunĭ şi se plătesc înainte:
Un an in ţară 30 leĭ; in străinătate 50 leĭ
Şase lunĭ 15 „ „ „ 25 „
Treĭ lunĭ 8 „ „ „ 13 „
Numărul 10 banĭ
In străinătate 15 banĭ

Adevĕrul

Să te ferească Romîne de cuiŭ strein în casă
V. Alexandri.

Anunciurĭ
Se primesc direct la Administraţia ziaruluĭ
Linia pagina IV-a . . . . leĭ 0.50 banĭ
„ „ III-a . . . . „ 2. „
„ „ II-a . . . . „ 2. „
La un mare număr de liniĭ se fac reducţiĭ din tarif
Numărul 10 banĭ
Un număr vechiŭ 20 banĭ

Redacţia
PASAGIUL BĂNCEĬ NAŢIONALE (TELEFON No. 25).
Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ
Administraţia
PASAGIUL BĂNCEĬ NAŢIONALE (TELEFON No. 25).

Şase paginĭ
la fie-care ediţie

Banca generală

Atît de mare loc ţine politica în viaţa noastră naţională în cît nu este manifestare a forţelor sociale care să nu se atribue politiceĭ.

La noĭ totul este politică, prin politică şi pentru politică. Comerciul e al politiceĭ, artele cuprind ideĭ politice, literatura este un apendice al politiceĭ, industria, finanţele, medicina, ingineria, toate sînt lucrurĭ politice.

Aceasta fiind atmosfera în Romînia era natural ca înfiinţarea *Bănceĭ generale* să dea naştere uneĭ întinse şi pasionate discuţiunĭ politice. Toate ziarele din Bucureştĭ vorbesc de această bancă-eveniment, aŭ vorbit ziarele opoziţioniste ca şi cele guvernamentale, aŭ vorbit ziarele independente, aŭ vorbit chiar unele gazete din străinătate.

Aceasta este, incontestabil, o instituţiune financiară, cu toate aceste presa a discutat'o numaĭ din punctul de vedere politic. Despre foloasele economice, despre rolul eĭ viitor pe piaţă, despre rezultatele ce va da din punct de vedere financiar, afară de *Adevĕrul* nicĭ un ziar altul nu s'a preocupat; în schimb însă, cîtă politică!...

Banca generală a produs aproape o revoluţiune. Deja ĭe vorba ca o ruptură — reală de astă dată — să se producă în sînul partiduluĭ liberal, aşa că ceĭ din prejurul guvernuluĭ actual să rămîie cu Banca Naţională, ĭar ceĭ dimprejurul D-luĭ Aurelian să se grupeze pe lîngă Banca generală.

Uniĭ prevăd chiar o remaniare a grupărilor politice din ţară. Aşa, s'a observat că în comitetul dirigent al Bănceĭ generale n'aŭ găsit loc de cît numaĭ dizidenţiĭ D-luĭ Aurelian şi junimiştiĭ D-luĭ Carp. Ceea-ce ar motiva, după părerea altora, o reorganizare a Bănceĭ Naţionale, în înţelesul ca vechiĭ liberalĭ Sturdza-Cantacuzino-Carada să caute o apropiere de partidul conservator.

Versiunile sînt încă maĭ numeroase. Participarea D-luĭ Eugeniŭ Stătescu în comitetul Bănceĭ generale a provocat o serie de profeţiĭ, politice şi acestea. D. Stătescu aceptînd oferta financiară a D-luĭ Costinescu ar fi acceptat, implicit, şi o conlucrare politică viitoare, cu gruparea aurelianistă în potriva dualităţeĭ Sturdza-Cantacuzino.

Tot în sensul acesta abundă un ziar german de la Münich, ĭar *Voinţa Naţională*, care vede cum se apropie furtuna şi cum bătrîna cetăţuie din strada Lipscanĭ e ameninţată în a tot puternicia eĭ, subliniază, *ad usum delphini*, pasagiile din *Allgemeine Zeitung* carĭ susţin că crearea nouluĭ Institut de credit este o cauză de slăbire pentru partidul liberal.

Vrea să zică, pînă acuma toate cercurile din ţara noastră n'aŭ atribuit Bănceĭ generale de cît cauze şi consecinţe politice.

In schimb, oameniĭ de afacerĭ maĭ văd şi alt-va. Aceştia văd că se ridică în faţa Bănceĭ Naţionale o concurenţă puternică care va ĭeftini numerariul şi va înlesni condiţiunile pentru clienţĭ.

Deja direcţiunea Bănceĭ se gîndeşte serios la modificarea statutelor ĭar una din reformele principale va fi o mare uşurare pentru comercianţĭ adică reducerea iscăliturilor pentru poliţe de la treĭ la două.

Incontestabil că Banca Naţională va fi nevoită să facă şi alte concesiunĭ; în tot cazul marele privilegiŭ de care se bucura pe piaţă va dispare în faţa concurenţeĭ ce i se pregăteşte. Acest eveniment va bucura peste măsura pe comercianţiĭ carĭ nu puteaŭ pătrunde la Bancă fără protecţiunĭ puternice, fără treĭ iscăliturĭ şi fără garanţia exploatatoare a unuĭ cămătar.

Faţă cu Banca generala piaţa se bucură ĭar *Voinţa Naţională* a devenit melancolică.

Semn al timpuluĭ.

Const. C. Bacalbaşa.

SATIRA POLITICĂ

Caşcavalul dizident

Să nu credeţĭ că numaĭ oameniĭ politicĭ fac dizidenţe: de loc.

Fac dizidenţe şi comestibilurile, fac dizidenţe şi brînzeturile, dovadă noua *Bancă Generală* care nu este de cît o dizidenţă a mareluĭ caşcaval de la *Banca Naţională*.

Un caşcaval dizident, pe timp de vară, maĭ ales, dă loc la multe bănuelĭ şi la multe mişcărĭ suspecte, ĭel dovedeşte că nu este statornic, şi despre dînsul Oculta poate spune precum spunea Galileŭ despre pămînt: *E pur si muove*.

Incontestabil, caşcavalul disident se mişcă, el a pornit. Şi pornind, a lăsat pe Carada inconsolabil, cu porţia de caşcaval trunchiată, cu stomachul bîntuit de dizidenţe şi de deficiturĭ.

Vax.

A VORBIT!

In sfîrşit, oracolul a vorbit. D. Stătescu, care era mut ca un peşte, care dădea speranţe tuturor, dar nu se hotăra pentru nimenĭ, omul pe care îl curtaŭ şi sturdziştiĭ şi aurelianiştiĭ şi fleviştiĭ, oracolul înaintea caruĭa D. Sturdza stătea cu păläria în mînă, a luat o hotarîre. Şi această hotărîre este de om practic, înţelept şi de adevărat patriot romîn. S'a dus unde este sacul cu grăunţe şi acum de o cam dată acest sac este la „banca generală" a D-luĭ Costinescu. De aicĭ nu-l poate da nimenĭ afară şi postul de membru în consiliul de administraţie al noueĭ băncĭ este pentru zilele negre ale opoziţiuneĭ ceva care nu poate fi neglijat.

D. Stătescu dar s'a hotărît pentru D. Aurelian şi această deciziune este de natură să dea mult temeiŭ zvonuluĭ unuĭ guvern Aurelian-Stătescu care ar înlocui la toamnă interimatul „ignobiluluĭ". Poziţiunea acestuĭa în acest caz este disperată. D. Stătescu este singurul şef care are încă prestigiŭ şi care a fost cruţat şi curtat de toată lumea, omul de care toţĭ se roagă să scape partidul.

Inainte de căderea actualeĭ formaţiunĭ, vom azista însă la o nouă spălare de rufe murdare, vom vedea şi pe D. Stătescu înjurat de „Voinţa Naţională". Deja reproducerea în ziarul oficios a articoluluĭ din ziarul german „Allgemeine-Zeitung" ne dă un început de polemică aşa cum ştiŭ colectiviştiĭ să o facă.

In tot cazul, oracului a vorbit, ĭar „Voinţa Naţională" ne vorbeşte de formarea unuĭ curent în partidul liberal care amestecă politica cu afacerile.

Spectacolul promite să fie interesant. Cortina se ridică. Tăcere.

Cos.

Umilirea prinţuluĭ Bulgarieĭ

Prinţul Ferdinand al Bulgarieĭ vine singur la Sinaia. Miniştriĭ săĭ, carĭ aşteptaŭ la Viena pentru a însoţi pe prinţ la Sinaia, s'aŭ întors în Bulgaria. Regele Carol a refuzat să-ĭ primĭască.

Iată atîtea fapte de o importanţă capitală şi carĭ denotă starea relaţiunilor noastre cu principatul vecin.

Motivele carĭ aŭ făcut pe regele Carol ca să refuze primirea miniştrilor bulgarĭ ar fi, după opinia ziarelor bulgare, că regele Romînieĭ lucrează subimpulsul împăratuluĭ Franz Josef. Gazetele bulgăreştĭ aŭ în parte dreptate. Noĭ sîntem prea angajaţĭ în politica austro-ungară pentru ca să putem refuza Austrieĭ o cerere atît de mică ca aceea ca prinţul Bulgarieĭ să nu fie primit în mod oficial.

Regele Carol s'a simţit se vede dator să facă faţă de prinţul Bulgarieĭ la Sinaia ceea ce împăratul Franz Josef a făcut de atîtea orĭ faţă de acelaşĭ prinţ la Viena.

Dar nu numaĭ aceasta este cauza neprimireĭ miniştrilor bulgarĭ. Maĭ sînt şi alte cauze diplomatice şi politice poate mult maĭ importante de cît acea menţionată de presa bulgară.

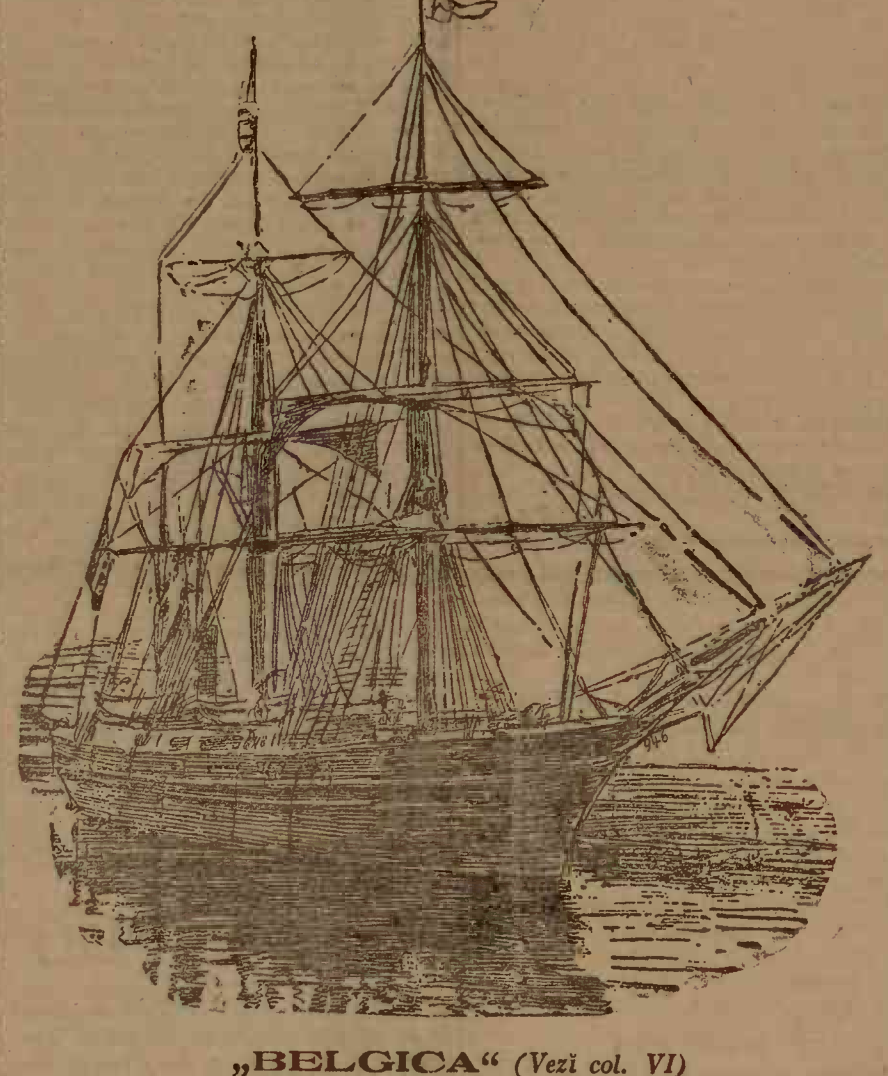
Una din acestе cauze este că Bulgaria, fiind un stat semi-suzeran, nu poate trata cu noĭ pe un picĭor de egalitate.

Ambele state nu schimbă de cît note verbale; reprezintanţiĭ Bulgarieĭ sînt privițĭ la noĭ ca nişte ataşaţĭ la legaţiunea turcă, aşa că venirea miniştrilor bulgarĭ împreună cu prinţul Ferdinand ar fi pus pe rege şi pe guvernul romîn în situaţiunea absolut neplăcută de a sta de vorbă cu nişte persoane carĭ, după dreptul internaţional, nu sînt de cît nişte subalternĭ aĭ mareluĭ vizir.

Pentru a evita dar conflicte neplăcute, regele Carol, spre a complace împăratuluĭ Franz Josef şi a dovedi încă odată Bulgarilor că eĭ sînt încă departe de a ne fi egalĭ, s'a opus venireĭ miniştrilor bulgarĭ, mulţumindu-se cu primirea semi oficială a prinţuluĭ Ferdinand de Coburg.

Val.

Expediţiunea la podul Sud

„BELGICA" *(Vezĭ col. VI)*

Emil G. Racoviţă

— Vezĭ col. VI —

Refecurĭ

Prinţ popular

De şi *Liberalul* afirmă că principele Ferdinand al Bulgarieĭ va fi primit în Romînia cu un concert unanim de simpatiĭ, totuşĭ poliţia bulgară nu prea are încredere în concertele de asemenea natură.

Ca dovadă poliţia bulgară a trimes în Romînia un mare număr de agenţĭ secreţĭ cu scopul unic de a maĭ calma entuziasmul obştesc şi de a pregăti prinţuluĭ, cel puţin, o primire ferită de pericole.

Atît ĭeste de popular în ţara sa prinţul Ferdinand, atît de mult îl iubesc Bulgariĭ în cît la fie-ce pas dînsul se aşteaptă ca această iubire să se manifesteze prin ţeava unuĭ revolver, orĭ prin vîrful unuĭ pumnal.

De sigur că agenţiĭ secreţĭ aĭ poliţieĭ bulgare n'aŭ venit în Bucureştĭ pentru a apăra pe prinţul în potriva Romînilor; şi aceasta pentru două motive:

Intîiul motiv este că Romîniĭ nu ştiŭ să întrebuinţeze pistolul şi cuţitul;

Al doilea motiv este că vizita prinţuluĭ Ferdinand de Coburg lasă pe Romîniĭ absolut indeferenţĭ.

Ciocănaş.

Condamnarea luĭ Boiceff

O crimă îngrozitoare.— Vina celor sus puşĭ.—Pedeapsă şi pedeapsă.— Dobrogea.

O depeşă ne-a anunţat ĭerĭ verdictul juraţilor bulgăreştĭ în afacerea Boiceff. Căpitanul Boiceff, aghiotant al prinţuluĭ Ferdinand, a fost găsit vinovat de omor cu premeditare, dar îĭ s'aŭ acordat circumstanţe atenuante. Tot aşa şi prefectul Novelicĭ. Jandarmul Bogdan Vasiliew, a fost găsit vinovat de omor, fără premeditare, şi îĭ s'aŭ acordat circumstanţe foarte atenuante, ĭar fratele căpitanuluĭ, comptabilul Nicolo Boiceff a fost achitat.

*

Pentru ca să se poată judeca enormitatea acestuĭ verdict, este bine să recapitulăm pe scurt faptele: Ana Szimon, o cîntăreaţă din Buda-Pesta, vine la Sofia. Acĭ face cunoştinţa căpitanuluĭ Boiceff, care se îndrăgosteşte de dînsa. Fata răspunde acesteĭ dragoste, lasă cariera eĭ de artistă şi se dă cu totul luĭ Boiceff. Trăind cu acesta ea dă naştereĭ şi unuĭ copil. Boiceff însă încurcat în datoriĭ pînă peste cap, caută să se însoare cu o fată bogată, — şi în acest scop face felurite încercărĭ spre a se scăpa de Ana, pe care o lasă împreună cu copilul, în cea maĭ neagră mizerie. După maĭ multe încercărĭ rămase zadarnice, Boiceff se hotăreşte, şi cu concursul luĭ Novelicĭ şi a jandarmuluĭ Bogdan Vasiliew, aruncă pe aceea căreĭa 'ĭ-a jurat credinţă, pe mama copiluluĭ săŭ, în apă, după ce maĭ întîĭ o strangulase.

*

Acestea sînt faptele, aşa cum s'aŭ întîmplat în realitate. Cînd în Bulgaria un om încearcă să ridice glasul contra Rusieĭ — e condamnat la moarte. Cînd în Bulgaria, un nenorocit flămînd prins asupra unuĭ fapt, în desperarea sa loveşte într'un om şi 'l omoară, — fără premeditare, — e condamnat la moarte. Cînd însă un Novelicĭ, aghiotant princiar şi căpitan în garda prinţuluĭ, omoară în mod mişelesc o femeĭe neînstare de a se apăra, şi mamă a copiluluĭ săŭ, atuncĭ juraţiĭ îĭ acordă circumstanţe atenuante, ĭar tribunalul îl condamnă la muncă silnică pe viaţă, pentru ca după cîte-va lunĭ de bun traĭ în închisoare, să poată evada cu voia directoruluĭ şi cu baniĭ prinţuluĭ saŭ a prinţeseĭ, — ceĭa ce tot una face.

Sîntem adversarĭ aĭ pedepseĭ cu moarte, care nu face cinste nicĭ veacului în care trăim, nicĭ ţăreĭ care o aplică. Dar sîntem şi adversarĭ aĭ orĭ-căruĭ privilegiŭ: ce se face mojiculuĭ să se facă şi boieruluĭ, maĭ ales că cultura şi starea socială a acestuĭa, fac ca fie-care vină a sa să cîntărească îndoit. Şi cînd vedem nedreptatea flagrantă ce s'a comis acum în Bulgaria, atuncĭ nu-maĭ putem să nu dăm crezare cuvintelor luĭ Boiceff: „e un mister la mijloc... prinţul mă va scăpa!" Da, principele Ferdinand de Coburg este complice moral în această afacere, şi fiind-că se temea ca nu cumva Boiceff căzînd în prăpastie să se agaţe de purpura princiară şi să tragă după dînsul şi pe purtătorul eĭ,— principele Ferdinand de Coburg l-a scăpat pe Boiceff de la moarte.

Şi aşa fiind lucrurile, Bulgariĭ maĭ aŭ curajul să tindă la o întindere a teritoruluĭ lor? Vor să facă şi din Dobrogea teatrul altor crime, asasinate şi vărsărĭ de sînge? Nu credem să se găsească un om în lume, care să dorească venirea stăpînireĭ bulgăreştĭ.

Unele ziare bulgăreştĭ aŭ vorbit de mîna pe care principele Ferdinand o întinde poporuluĭ romîn. Acesta respinge acea mînă pătată de sîngele luĭ Belceff, Stambuloff şi a nevinovateĭ Ana Szimon.

Inter.

Ferichide lemnarul

Colectiviştiĭ ăştia sînt teribilĭ: eĭ rod de toate. Acum în urmă vedem că s'aŭ pus pe ros lemne ungureştĭ. A trebuit ca fabricanţiĭ romînĭ şi chiristigiĭ să fie greŭ concuraţĭ de această contrabandă colosală pentru ca să ajungă la urechile preseĭ o fraudă care se practică de doĭ anĭ de zile. Ca răs puns la destăinuirile noastre, ni s'a trimis vorbă că s'a numit o anchetă, compusă din funcţionarĭ aĭ ministeruluĭ de finanţe.

Ancheta aceasta se ştie dinainte ce rezultat va avea. Care va fi funcţionarul atît de curagios care să îndrăznească să descopere această enormă potlogărie în care sînt amestecaţĭ miniştri şi un membru influent al partiduluĭ de la putere?

De altmintrelea, însuşĭ amestecul D-lor Nacu şi Ferichide, de profesiune „avocaţĭ", într'o afacere de exploatare la pădurĭ dovedeşte că fabricanţiĭ ungurĭ şi-aŭ asigurat aceste două protecţiunĭ puternice pentru ca la caz de nevoĭe să scape de bucluc. In adevăr, ce puteaŭ face aceştĭ doĭ domnĭ în o asemenea explotare? Eĭ nu sînt ingineri silvicĭ, nu sînt oamenĭ de finanţe, nu puteaŭ aduce întreprindereĭ nicĭ un folos în senzul propriu al cuvîntuluĭ. Eraŭ dar angajaţĭ „ca complicĭ," ca oamenĭ carĭ să poată face posibilă frauda vamală.

Cum se va face ancheta e de sigur vorba de muşama. Presa însă nu trebuĭe să o slăbească. Cel puţin dacă nu se va face nimic să se ştie că în ţara romînească contrabandiştiĭ micĭ se închid la puşcărie, iar ceĭ marĭ pot să devie miniştri, oamenĭ cu trecere în partid. Să maĭ fie ştiut că această contrabandă a fost patronată şi protegeată de pruritanul G. Gantacuzino.

De-altmintrelea, de la început era de prevăzut că aşa era să se întîmple. In prima zi un zeflemist, cetind ziarele, exclama:

— Ce Muşa-mare... Muşa-mare putem să-ĭ zicem „muşa...male."

Sfinx.

In tabăra liberală

Relaţiunile între liberalĭ aŭ început să se încordeze. Aurelianiştiĭ ĭaŭ — în mod timid nu este vorba, dar ĭaŭ—ofensiva.

De la junele Djuvara, pe care îl poate orĭ-cine ataca fără pericol că'şĭ va înăspri relaţiile cu conducătoriĭ guvernuluĭ, „Drapelul" a trecut la junele Brătianu.

Eĭ, aceasta este un pas grav, grav de tot.

Să fi fost oare o simplă imprudenţă, saŭ a fost ceva bine cugetat? Iată o întrebare la care este foarte greŭ de răspuns.

Şi fiind dată politica celor de la „Drapelul" n'am putea să ne lămurim asupra chestiuneĭ de cît prin ajutorul vre uneĭ babe vrăjitoare.

Filozofia băbească doar să ne dezlege filozofia filozofilor.

Pînă acum o singură explicaţie se dă noueĭ atitudinĭ a „Drapeluluĭ". Se zice că D. Dim. Sturdza a hotărît să meargă înainte fără ca să facă apel la nicĭ un dizident liberal.

D-sa şi-a zis: orĭ am încrederea majorităţilor şi atuncĭ guvernez contra tuturor, orĭ nu, şi atuncĭ nu-s dispus să staŭ la putere fiind la discreţia fie-căruĭ membru al partiduluĭ, ci mă retrag făcînd loc adversarilor naturalĭ aĭ partiduluĭ.

Această hotărîre a D-luĭ Sturdza ar avea fără îndoĭală un rezultat trist pentru aurelianiştĭ, căcĭ în ambele cazurĭ puse înainte de primul-ministru, aceştia nu se maĭ pot întîlni cu puterea.

Decĭ trebue să fie silit D. Sturdza să cedeze.

Prin urmare agresiunea pare a nu fi fost o simplă imprudenţă ci o lovitură judecată, dată cu un scop bine determinat, o lovitură care trebuĭa să serve drept sperietoare pentru D. Dim. A. Sturdza.

Chestia e: se va speria D. Sturdza? Şi dacă nu se va speria dintr'o dată vor maĭ lovi ceĭ de la „Drapelul"?

Grele chestiĭ. Ceĭ de la „Drapelul" nu îşĭ prea daŭ politica pe faţă. Şi de, noĭ ghicitorĭ nu sîntem.

T.

Călătorie la polul sud

Expediţiunile. — Un Romîn. — Preparativele.—Cum se face expediţia. — Cercetările ştiinţifice.

La polul Nord s'aŭ făcut multe expediţiunĭ. Era natural ca acest colţ de pămînt să ne intereseze maĭ mult de cît opusul săŭ de la Sud, de oare ce el este maĭ apropiat de noĭ. Călătoriĭ şi exploraţiĭ la polul Sud s'aŭ făcut pînă acum puţine, în orĭ-ce caz maĭ puţine de cît la polul Nord. Iată ce face ca, alăturĭ de călătoria luĭ Andrée la polul Nord, expediţiunea organizată de belgianul Gerlach pentru polul Sud să preocupe pe toţĭ oameniĭ de ştiinţă şi maĭ ales pe geografĭ.

*

Dar ceea ce face expediţiunea Gerlach să fie cu deosebire importantă pentru noĭ Romîniĭ este faptul că printre membriĭ de frunte, printre oameniĭ de ştiinţă aĭ acesteĭ expediţiunĭ se află un conpatriot de al nostru, tînărul doctor Emil G. Racoviţă.

*

Emil G. Racoviţă este originar din Iaşĭ. Fiu al cunoscutuluĭ mare proprietar şi moştenitor al luĭ Alcaz G. Racoviţă, tînărul doctor şi-a făcut studiile la Paris. A început cu dreptul. După ce şi-a luat însă licenţa în această ramură, s'a dat cu totul ştiinţelor naturale. După studiĭ laborioase a depus doctoratul şi a ştiut să 'şĭ asigure prin lucrările sale o reputaţie ştiinţifică destul de mare. Organizîndu-se expediţia luĭ Gerlach, d-rul Racoviţă a fost însărcinat cu cercetările în ramura zoologieĭ şi a botaniceĭ, ce se vor putea face la polul Sud. De oare ce însă trebuĭa să vie în ţară spre a'şĭ face stagiul în armată, regele Belgieĭ, care protejează expediţia Gerlach, a intervenit pe lîngă regele Carol şi a obţinut pentru compatriotul nostru un concediu nelimitat.

„Belgica" este numele vaporuluĭ-yacht, care va transporta pe îndrăzneţiĭ exploratorĭ la polul Sud.

Vaporul este anume construit pentru ca să poată pătrunde maĭ cu înlesnire prin acele locurĭ vecĭnic acoperite de ghĭaţă.

„Belgica" poate fi mînată şi de maşinĭ cu abur şi cu pînze. De regulă însă „Belgica" se va servi maĭ mult de pînze, aceasta pentru a economisi şi combustibilul. Pe „Belgica" se transportă un milion treĭ sute de miĭ de kilograme de cărbunĭ pentru maşinĭ şi treĭ sute de miĭ kilograme pentru încălzirea diferitelor sălĭ şi a colibelor de observaţiune ce se vor construi la pol şi dintre carĭ unele se trasportă construite gata.

*

Personalul vaporuluĭ se compune din comandantul Gerlach, un om de o energie rară, avînd vorba scurtă şi cam înăbuşită şi privirea scrutătoare, gata să înfrunte orĭ-ce primejdie. Urmează apoĭ ceĭ treĭ locotenenţĭ: Lecointe, Amundsen şi Meelaerts.

Alăturĭ de aceştia trebuĭe citat personalul însărcinat cu observaţiunile şi cercetările ştiinţifice.

In primul loc trebuĭe citat locotenentul de artilerie Danco, însărcinat cu observaţiunile magnetice şi meteorologice. Loconentul a studiat anume meteorologia, pentru a putea participa la această expediţiune.

Urmează apoĭ compatriotul nostru Racoviţă. Iată ce zice despre dînsul un ziar francez: „Un Romîn care vorbeşte franţuzeşte în chip perfect. Teintul cald, ochiĭ profunzĭ şi părul negru, ne amintesc pe omul de la Sud. E vis în această privire. Doctorul Racoviţă se va ocupa de studiĭ zoologice şi botanice."

Reprezentanţiĭ corpuluĭ savant se complectează prin D-l Artosky, un tînăr polonez, care se va ocupa de oceanografie, de cercetărĭ meteorologice împreună cu Danco, şi de studiĭ geologice împreună cu Racoviţă.

*

Scopul acesteĭ expediţiunĭ este maĭ mult de a face cercetărĭ ştiinţifice. In acest scop „Belgica" va pătrunde pe cît va cu putinţă maĭ spre polul Sud. Acolo va descărca colibele de observaţiune, aparatele şi cărţile necesare cercetărilor ştiinţifice, precum şi pe oameniĭ de ştiinţă aĭ expediţiuneĭ, — pentru ca după aceea să se reîntoarcă, să încerce a merge la Melbourne, să ĭa nouĭ proviziunĭ, ĭar după ce va face aceasta, să se reîntoarcă, dacă va fi cu putinţă, spre a relua pe membriĭ expediţiuneĭ şi a-ĭ readuce în Europa.

După cum se vede, planul este destul de îndrăzneţ, şi nu putem de cît să ne mîndrim că printre aceĭ tinerĭ plinĭ de curaj şi de dor pentru ştiinţă, se află şi un Romîn.

*

Expediţiunea nu dispune tocmaĭ de banĭ mulţĭ. Ea se face cu un capital de un sfert de milion, pe cînd expediţiunĭ similare plănuite în Anglia şi Germania, aŭ cîte un capital de un milion şi jumătate saŭ un milion de francĭ. Cu toate acestea expediţiunea este bine în-

armată și bine aprovizionată. Ea are multe instrumente necesare pentru deosebitele observațiuni științifice, și are de asemenea mari cantități de conserve, pesmeți, zahăr, etc. etc.

Toți membrii expedițiunei sînt bine dispuși. Cu toții sînt tineri, și cu toții speră că se vor întoarce cu bine din greua călătorie pe care o întreprind.

Strat.

IMPRESIUNI și PALAVRE

(Din coresp. luĭ Chițib. către cititoarele sale)

Geneza rubriceĭ

„—Să-mĭ scriĭ frumos, îmĭ zicĭ tu Celesto, cum țĭ-a venit la început gîndul să scriĭ corespondențe cu cetitoarele? Fă-mĭ amănunțit legenda *Impresiilor și Palavrelor*“.

Imĭ răscolesc mintea, prea leneș să răscolesc colecția ziaruluĭ, îmĭ adun gîndurile și mă încerc să le fixez pe hîrtie.

Desigur că începînd *Cronicele judiciare* la *Adevĕrul* eram cu totul departe să gîndesc la actuala transformare a neînsemnateĭ mele rubricĭ. Vara însă subiecte de Cronică judiciară nu prea sînt și apoĭ călătoriam prin munțiĭ Styrieĭ, străbăteam Europa și am crezut că sub titlul „Impresiĭ și Palavre“ așĭ putea sta la vorbă cu cetitoriĭ meĭ. Timp de două lunĭ de zile mĭ-am povestit călătoria și cînd m'am întors în țară mi s'a spus că rubrica mea a „prins“. Era vorba de a exploata înainte acest gen, cînd am primit prima scrisoare. Cine a fost fericita și inteligenta cetitoare care a inaugurat corespondențele cu cetitoarele? Nu-mĭ maĭ amintesc. E de ajuns că mi s'a scris, mi s'a pus o cestiune importantă, am răspuns, altă cetitoare mĭ-a scris și ea, aŭ venit apoĭ *Niniche*, regretata mea corespondentă, *Aluta, Evrica, Epeira, Celesta, Frusinica, Cleo, Linica, Rodica* și altele multe, multe, unele carĭ astă-zĭ s'aŭ dedat leneĭ, altele carĭ încă susțin lupta cu mine. Rubrica aceasta dar s'a alcătuit, de la sine, fără de un plan prealabil, născută din întîmplare, din întîlnirea a două cugetărĭ.

Toate ideile marĭ ast-fel îaŭ naștere, printr'o simplă întîmplare, cum dă D-zeŭ, fără ca de multe orĭ artistul să se gîndească la forma definitivă care va lua opera.

Azĭ după atîta timp de lucru, am dreptul să mă uĭt înapoĭ, să-mĭ judec opera, care în mare parte este a altora și să fiŭ mîndra, că norocul, m'a făcut să pot aduna în jurul acesteĭ rubrice atîtea inteligențe viĭ și gingașe, cu carĭ nu am altă țintă, de cît să discut și într'o formă ușoară și familiară, să elucidez atîtea cestiune de psihologie umană.

Am vre-un merit? Aproape nicĭ unul, afară de al titluluĭ. El e bine găsit. Ca „impresiunĭ“ pot povesti orĭ și ce mă atinge, orĭ și ce este vrednic de a fi remarcat. Ca „palavre“, ce poate fi maĭ bine de povestit, de cît întrebuințînd această formă ușoară, fără de pretențiune, în care-țĭ facĭ spovedania gîndurilor tale intime și în care nu aĭ nevoie de „a poza“.

Legenda *Impresiunelar și Palavrelor* îmĭ cerĭ tu *Celesto*. Dar aceasta nu-ĭ o poveste, e o întîmplare adevărată povestirea nașterei acesteĭ rubricĭ în ziar, rubrică deschisă tuturora și în care tu *Celesto* strălucești, între atîtea alte mărgăritare.

Așĭ fi putut fi maĭ precis. Mĭ-ar fi trebuit însă muncă, să caut colecțiile, să răscolesc cenușa timpurilor trecute, să viețuiesc cu gîndirea viața de acum douĭ anĭ de zile. E cald și e zăpușeală aicĭ în Bucureștĭ, scriŭ cu sudorĭ, (nu de sînge ferească D-zeŭ) și cum eștĭ fată bună sper să te mulțumeștĭ cu atîta istoric.

Cît despre femeĭa care mĭ-a deschis orizontul rubriceĭ mele, mă va erta, că ĭ-am uĭtat numele și că nu'ĭ aduc prinosul meŭ de recunoștință.

Femeile sînt ertătoare!

Chițibuș.

Plîngerĭ

Maĭ mulțĭ D-nĭ s'aŭ prezentat în diferite rîndurĭ la redacția acestuĭ ziar și ni s'aŭ plîns contra brutalităților D-luĭ Pascu sub-șef la gara de nord. Așa între alțiĭ, D. Piepe, șeful tipografieĭ ziaruluĭ *Bukarester Tagblat*, ni se plînge că Duminica trecută soția sa a fost maltratată și insultată pe peronul gĕreĭ de către sus numitul funcționar.

*

D. Rattner, vînzător de ziare din Focșanĭ, ni se plînge că a fost bătut de către D. G. A. Grigoriŭ, comerciant din strada Mare a aceluĭ oraș, din cauză că acesta nu i-a dat ziarul „Adevĕrul“ spre a'l citi fără a'l cumpăra.

Avis celor în drept atît asupra acestuĭ fapt cît și a celuĭ de maĭ sus.

CRONICA

Tipurĭ

Interlaken, 12 Iulie.

Ce e maĭ interesant în Elveția, în afară de natură, e lumea care vine să vadă această natură.

Sînt aci o mulțime de tipurĭ care de care maĭ ciudate. Cel care ar lua cîte-va instantanee, ar face un album foarte curios.

In general ceĭ carĭ vin maĭ mult aci, sînt englezĭ și americanĭ carĭ, ca tipurĭ se cam aseamănă. Eĭ bine, sînt uniĭ de o urîțenie!—femeĭ și bărbațĭ, carĭ se îmbracă într'un chip, de nu se poate să nu rîzĭ. Fel de fel de lungimĭ de chipurĭ, fel de fel de dințĭ lațĭ și lungĭ, ca de cal, fel de fel de corpurĭ șuĭ și fără forme, ĭar pe ele îmbrăcămințile cele maĭ ciudate; pe capete toate fundurile de coșurĭ de dus în piață scoase din serviciŭ...

Numaĭ le vezĭ pe femeĭ; îșĭ prind rochia cu niște pelțițe de o fac scurtă; de un șiret ce aŭ la brîŭ îșĭ prind cîte un șal, și, slute cele maĭ multe—oh! ce slute!—pornesc cu călăuze „Baedeker“ în mînă spre căutarea unor senzațiĭ pe care le vor fi simțind, dar pe care nu le arată de loc.

Tipul englezuluĭ călător e un tip cu totul deosebit: se duce în locurile cele maĭ neumblate, urcă unde e maĭ greŭ, și cînd e acolo, nu pare a se mira, și cînd se întoarce, par'că nu a văzut nimic. Franceziĭ, Nemțiĭ,—cînd se întorc dintr'o escursie spun, discută, admiră... Eĭ parcă nicĭ n'aŭ fost.

Ițĭ vine să te întrebĭ pentru ce se duc? Ce se petrece în eĭ cînd pleacă, ce încearcă cînd văd frumusețile ce pornesc să vadă?

Nicĭ vorbă, acĭ nu sînt numaĭ englezĭ ca ceĭ pe carĭ mă încercaĭ a'ĭ descrie maĭ sus, și pe carĭ îĭ întîlneștĭ în toate trenurile și în toate vapoarele ce aĭ lua. Sînt uniĭ—ceĭ carĭ fac parte din lumea elegantă—care sînt foarte plăcuțĭ — și femeile și bărbațiĭ — și maĭ cu seamă minunat de bine și de potrivit îmbrăcațĭ.

N'am văzut englezoaică îmbrăcată cu rochie de mătase ca să ĭasă dimineața, nicĭ împopoțonată cu toate caraghiozlîcurile de prin prăvăliĭ crezînd că sperie lumea.

Cu toate curiozitățile lor, și luațĭ așa cum sunt, mie, unul, îmĭ plac englezĭĭ mult, căcĭ aŭ două calitățĭ marĭ: sînt nepăsătorĭ—oh! lipsa de nervĭ!—și sînt oamenĭ practicĭ.

Radu Prelea.

Luptele din Africa

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Cair, 17 Iulie.— O luptă înverșunată s'a dat între triburile Jaalins și dervișĭ.— Jaaliniĭ bătuțĭ aŭ fugit la Dongola unde s'aŭ unit cu trupele guvernamentale egiptene.

Se confirmă luarea luĭ Metammeh de către dervișĭ.

Afacerea Panamaleĭ

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Paris, 17 Iulie.— D. Rouanet, deputat al Seneĭ, autorul comunicațieĭ documentelor Panamaleĭ ziaruluĭ Lanterne *a primit un mandat de înfățișare în fața D-luĭ Bertulus, judecător de instrucție.*

Din Botoșanĭ

(Corespondență particulară a „Adevĕruluĭ“)

Ancheta de la serviciul tehnic.— Indignarea.— Focul de la Ștefăneștĭ. — O chestie personală.

Se vorbește că inginerul Cazabau trimes de către ministerul de interne să ancheteze scandalul petrecut la corpul tehnic județian, ar fi luat înscris declarațiunea tuturor funcționarilor carĭ aprobă purtarea D-luĭ inginer Dausch și condamnă pe D. inginer-conductor Lăzărescu. Se maĭ zice că D. Cazabau

Un bucureștean pe zi

Ștefan Velescu

Om cu profesiunile cele maĭ variate: L'am văzut actor pe scena Teatruluĭ Național, apoĭ director de pensionat de bĕĭețĭ și maĭ în urmă director de revistă literară și ofițer al stăreĭ civile — cumulînd acele diverse ocupațiunĭ cu acea de profesor de declamațiune la conservator.

Ștefan Velescu, a rămas însă tînăr și patima teatruluĭ—o pasiune care nu se pĭerde nicĭ odată—îl prigonește încă, cînd din lojea direcțiuneĭ îșĭ urmărește eleviĭ și încercările dramatice ale tinerilor.

El însușĭ e autor dramatic și dacă nu mă înșel, pĭesa *Julian blond saŭ brun* este de dînsul.

In definitiv om de ispravă.

Per.

și-ar fi exprimat părerea de rău asupra acestuĭ incident— bătae, declarînd că D. Lăzărescu va fi pedepsit prin mutarea sa în alt oraș, ĭar D. Dausch printr'o mică observație.

Nu înțelegem cum se face însă că administrația județiană, precum și D. inginer Cazabau n'aŭ cercetat, înainte de a ancheta faptul, să vadă cu ce oamenĭ aŭ de-a face. Cum îșĭ explică oare D. Cazabau un corp tehnic unde *nicĭ un funcționar, începînd cu inginerul șef, nu posedă un titlu academic?* Și, dacă unul singur dintre dînșiĭ, D. Lăzărescu, posedă un bĭet titlu de inginer-conductor, cum se face că tocmaĭ acesta este privit rău, bătut, denunțat și pedepsit?

Indignarea

Indignarea publiculuĭ izvorîtă dintr'o justă apreciare a scandaluluĭ petrecut la corpul tehnic este mare, așa că naște întrebarea: nu se tem oare ceĭ de sus, că această indignare se va preface într'o revoltă sufletească, într'un dispreț umilitor pentru administrația locală care îngăduĭe asemenea neregularitățĭ și asemenea sălbătăciĭ?

In caz cînd cele relatate și bănuite de noĭ se vor adeveri, promitem cetitorilor noștri a da la ivĭală o serie de fapte carĭ vor pune în evidență capacitatea corpuluĭ nostru tehnic județian, și, la lumina acestor fapte documentate, vom dovedi pînă unde poate ajunge îndrăzneala unuĭ om de-a se pune în capul unuĭ serviciŭ tehnic, fără să posează cele maĭ elementare cunoștințĭ.

Focul de la Ștefăneștĭ

Maĭ multe ziare din Capitală s'aŭ grăbit să anunțe cum că un oare-care Margulis, pitar, s'a dovedit că ar fi dat foc proprieĭ sale case producînd ast-fel nenorocirea a miĭ de suflete, și că va fi în curînd înaintat la Curtea cu jurațĭ.

Putem să dăm cea maĭ formală desmințire că s'ar fi găsit vr'o siguranță în cît privește vina luĭ Margulis. Pînă acum instrucția nu s'a sfîrșit și eminentul nostru judecător de instrucție D. Neculcescu, nu voĭește a da nicĭ o relațiune pînă nu-și va termina cercetările sale.

O chestie personală

Se știe că ziarul „Adevĕrul“, precum și alte ziare din Capitală posedă aproape în fie-care din orașele maĭ însemnate cîte un corespondent special.

Subsemnatul, care n'am calitatea de a fi gazetar, ci un simplu cetățean alegător în colegiu I de Cameră, Senat, etc, amărît pînă în adîncul sufletuluĭ de oare carĭ fapte scandaloase petrecute în urbea natală, am trimes la acest ziar maĭ multe corespondențe iscălite sub pseudonimul Alexie.

Un reporter de la o gazetă locală, fără să controleze ceea ce am scris eu și ce-aŭ scris și alțĭ corespondențĭ mă vizează pe mine printr'o mică informație și-mĭ trage o înjurătură cum numaĭ un geograf cu emisferele turtite și cu zona vînturilor la cap poate s'o tragă.

Alexie.

OFICIALE

* Prin *Monitorul* de la 17 se confirmă următoarele transferărĭ și numirĭ în personalul administrativ din țară:

D. D. I. Hîrjeŭ, actual sub-prefect al plășeĭ Tîrgu-Simila, jud. Tutova, și D. D. V. Ursulescu, actual sub-prefect al plășeĭ Tutova, acelaș județ, sînt transferațĭ unul în locul altuĭa, în interes de serviciŭ și cu consimțimîntul reciproc. D. Vasile Bobeĭcă, cu un serviciŭ de peste 4 anĭ ca ajutor de judecător de ocol, îndeplinind condițiunile art. 50 din legea organică administrativă exterioară, este numit în funcțiunea de ajutor de sub-prefect la plasa Tîrgu-Meletin, jud. Botoșanĭ, în locul D-luĭ V. Tăzlănanu, demisionat. D. N. Al. Andreĭ este numit în funcțiunea de polițaiŭ al orașuluĭ Hușĭ, jud. Fălciŭ, în locul D-luĭ Al. Răducănescu. D. I. Sofronescu este numit în funcțiunea de polițaiŭ al urbeĭ Herța, jud. Dorohoĭ, în locul D-luĭ Eugeniŭ Zira demisionat. D. D. Dimitriŭ este numit în funcțiunea de cap al poliției urbeĭ Isăccea, jud. Tulcea, în locul D-luĭ N. Ciuhureanu, demisionat. D. Const. Tănăsescu, actual comisar în orașul Tîrgoviște, jud. Dîmbovița, este numit în funcțiunea de comisar polițienesc al găreĭ aceluĭ oraș, în locul D-luĭ Stelian Niculescu, trecut în alt post. D. C. T. Velicu comisar la gara Hușĭ, M. Dumitrescu, ofițer de sergențĭ în Capitală, C. C. Pleșoĭanu, sub-prefect al plășeĭ Oltețu-de-Sus, jud. Vîlcea.

* Tot prin *Monitorul* de la 17 l. c. se acordă dreptul de liberă practică a medicineĭ în țară următorilor doctorĭ:

Păsculeanu D. de la universitatea din Bucureștĭ, Schwartz H. de la universitatea din Iașĭ, Gheorghiu A. P. de la universitatea din Bucureștĭ și Palladi N. C. de la acelașĭ universitate.

FEL DE FEL

Teatru ars.—Din New-York se anunță că în orășelul Paducah din statul Kentuky, s'a întîmplat o mare nenorocire. Teatrul din acest oraș a căzut pradă flacărilor. Reprezentația era aproape de sfîrșit.

Scena finală care avea și focurĭ de artificiĭ începuse deja; maĭ mulțĭ artiștĭ fură apucațĭ de foc, și hainele lor începură să ardă cu flacărĭ. Toțĭ artiștiĭ precum și publicul din sală în număr de vre-o șase sute, începură a se grămădi spre ĭeșirĭ. Femeĭ și copiĭ fură călcațĭ în picioare. Toată clădirea era în flacărĭ și după cîte-va clipe numaĭ acoperișul se prăbuși asupra celor din sală. Se crede că sînt vre-o sută și cincĭ-zecĭ de victime.

*

O expoziție de mărcĭ. — Societatea filatelitică din Londra, a deschis acum o expoziție de mărcĭ,—cea maĭ interesantă și maĭ bogată din cîte aŭ fost. In expoziție se află mărcĭ în valoare de 500,000 pfunzĭ, adică 12 milioane, 500 de miĭ de leĭ. Ducele de York, ducele de Saxa-Coburg, ministrul Indieĭ, ministrul poștelor ducele de Norfolk și miniștriĭ tuturor coloniilor, se numără printre expozanțĭ. D. H. I. White a expus o colecție complectă de mărcĭ englezeștĭ, din toate timpurile, în toate valorile și de toate nuanțele. Un domn W. B. Avery, a expus două mărcĭ ale insuleĭ Mauriciu, considerate ca cele maĭ rare din lume. Numaĭ 17 dintre aceste mărcĭ s'aŭ pus în circulație. Cele două mărcĭ expuse aŭ fost cumpărate cu suma de 40 miĭ leĭ.

Expoziția va rămîne deschisă pînă la 7 August.

*

Cursurĭ pentru femeĭ. — In Brun s'a înființat o societate, care organizează anual, în vremea vacanțiilor, cursurĭ pentru femeile carĭ vor să se cultiveze. Profesoriĭ maĭ multor universitățĭ aŭ promis concursul lor. In anul acesta aŭ anunțat conferințĭ D-niĭ profesorĭ: Bender, despre evoluția filozofieĭ în secolul al 18-lea; Gothein, despre elementele economieĭ naționale; Muellenbach, despre maiștriĭ liriceĭ moderne; Frautmann, despre fonetica comparativă a limbelor germană, franceză și engleză. Se ve face și o escursiune archeologică. Pînă acum maĭ bine de o sută de femeĭ din Germania, Franța și Anglia, aŭ anunțat că vor participa la aceste cursurĭ.

Lamwda.

JUDICIARE

HOȚ DE BICICLETE

Tribunalul de Ilfov secția II-a a judecat erĭ procesul luĭ Bianchi, profesor de bicicletă, inculpat că ar fi furat o bicicletă de la colegul săŭ Lichtendorf.

Martorĭ în această afacere aŭ fost toțĭ profesorĭ de bicicletă în frunte cu D-niĭ Bărcăjescu, Bali, Demetrescu etc.

La intrarea fie-căruĭ martor sala izbucnea în rîsete căcĭ fie-care din din aceștĭ maeștri a mașineĭ de oțel, apăreaŭ în costumul de bicicletă cu pantalonĭ scurțĭ și cu tricoul de curse.

Martoriĭ aŭ depus toțĭ că profesorul Bianchi s'a dus în dimineața zileĭ de 31 Maĭ la școala luĭ Lichtendorf de unde a luat pe furiș o bicicletă, s'a plimbat, cu dînsa și apoĭ a demontat'o scoțîndu'ĭ roatele și numele fabriceĭ. Cînd s'a văzut însă spre seară denunțat, Bianchi s'a dus la Lichtendorf și i-a înapoiat bicicleta zicîndu'ĭ că a voit să glumească.

Lichtendorf a găsit însă această glumă prea serioasă și a cerut darea în judecată a luĭ Bianchi.

D. procuror Voinescu face istoricul trecutuluĭ luĭ Bianchi și arată că a fost deja dat în judecată pentru ultragiŭ și că aflîndu-se acum doĭ anĭ la Viena, s'a dus la legațiunea romînă și sub numele de Constantinescu a cerut un bilet de călătorie gratuit pînă în Romînia.

Trecutul luĭ Bianchi, sfîrși D. procuror, dovedește că el e în stare să comită orĭ-ce delict și cere condamnarea acuzatuluĭ.

D. Brătescu, avocatul luĭ Bianchi, după ce bate cîmpiĭ maĭ bine de o oră cere achitarea clientuluĭ săŭ care este victima concurențeĭ ce îșĭ fac profesoriĭ de bicicletă.

Tribunalul prezidat de D. Crăsnaru găsește că Bianchi a avut intențiunea să fure bicicleta luĭ Lichtendorf și îl condamnă la o lună de zile închisoare.

M. V.

Litere-Arte-Științe

Am dat în acest loc cîte-va din aforismele regineĭ Natalia a „Serbieĭ“, apărute acum de curînd. Maĭ dăm aci cîte-va din aceste aforisme:

Un moment de apatie poate să facă de prisos o întreagă viață plină de energie.

Face să daĭ zece anĭ de viață, pentru ca să te lecueștĭ de o iluziune.

Cine suferă prea mult devine egoist.

Un tată care nu se îngrijește de copiiĭ săĭ, seamănă cu fluturile ce'șĭ arde aripele la flacăra lămpeĭ.

Femeĭa e ce orbul: merge înainte chĭar de ar fi să cadă.

O femeĭe pasionată poate săvîrși ceva mare, fie pentru o ideĭe, fie pentru a plăcea cuiva. Ce stălucite ar fi faptele eĭ, dacă s'ar întruni amîndouă acestea.

Femeĭa pasionată luptă în potriva soarteĭ sale, la urmă însă tot îĭ cade pradă.

Independența nu e în tot-d'a-una fericirea.

Nenorocit e acela, care nu simte fericirea bine-facereĭ.

Bogațiĭ aŭ numaĭ o singură scuză: bine-facerea.

După cum se vede regina face aluziĭ la propria-ĭ viață, la soarta fiuluĭ actualul rege, și la atitudinea soțuluĭ eĭ: ex regele Milan.

*

Verdi bătrînul maestru, pe care diverse telegrame l-aŭ declarat mort, se află cît se poate de bine. Poate că se va împlini la dînsul vorba poporuluĭ că aceĭ carĭ sunt zișĭ morțĭ în viață fiind, maĭ aŭ mulțĭ anĭ de trăit. De o cam dată trînul maestru nu se odihnește. Cu energie el lucrează mereŭ înainte, și în ultimul timp se ocupă maĭ ales de muzică religioasă. Se anunță acum că a isprăvit un minunat Te-deum care va fi în curînd cîntat într'o biserică din Roma. De asemenea se vestește că bătrînul maestru lucrează acum la compunerea unuĭ requiem, care—după cum va dispune și prin testament — se va cînta la propria sa înmormîntare.

Așa sînt maeștriĭ.... aŭ și eĭ capriciile lor. In orĭ-ce caz acest capriciŭ nu-ĭ lipsit de originalitate.

*

Se respîndise zvonul că renumitul compositor Mascagni, care ocupă locul de profesor la conservatorul luĭ Rossini din Pesaro, ar fi decis să 'șĭ dea demisiunea din acest post, și să participe la concursul ce va avea loc pentru ocuparea funcțiuneĭ de director al conservatoruluĭ regal din Parma. Mascagni dezminte această știre prin următoarea scrisoare: „In primul loc eŭ nu particip la nicĭ un concurs. Al doilea aș fi un prost dacă a-șĭ părăsi liceul din Pesaro, cu autonomia sa de aur, pentru a intra în conservatoriul regal din Parma, care depinde de guvern. Aceasta făcînd abstracție de la salariul, care în Pesaro e tocmaĭ de două orĭ maĭ mare ca în Parma. In sfîrșit — și acesta-ĭ motivul principal, nu simt de loc vocațiunea de a'l face pe directorul de conservator. Dacă staŭ în Pesaro, pricina e, că institutul Rossini de aci, e singurul în Italia, care 'mĭ dă siguranța că voĭ putea realiza repede idealul meŭ, dacă puterile nu mă vor părăsi.

DIN PITEȘTI

(Corespondență part. a „Adevĕruluĭ“)

Barbariile poliției

In ziua de 12 Iulie, pe la ora 8 jum., seara, cetățeniĭ piteștenĭ aŭ fost alarmațĭ de brutalitățile poliției. Vre-o șease sergențĭ de stradă, în cap cu ofițerul de vardiștĭ Stan și sub-comisarul Filipescu, conduceaŭ legat de mîĭnĭ și de picĭoare, pe un individ anume Zamfir Rădulescu la poliție. In tot timpul acesta bĭetul nenorocit căzut pe mîna zbirilor avu să îndure cele maĭ marĭ torturĭ: sergențiĭ îl loveaŭ cu tesacele, iar sub-comisarul Filipescu cu o vînă de boŭ.

Ajunșĭ în arestul poliției, torturile începură și maĭ îngrozitor, apoĭ sub-comisarul Filipescu dădu ordin arestanților înșișĭ de a lega pe nenorocitul Zamfir așa în cît să nu maĭ poată mișca. După aceĭa acelașĭ sub-comisar luă vîna de boŭ și începu să-l lovească pe unde nemerea. Țipetele victimeĭ se auzeaŭ pînă în stradă, așa că atrăseseră o mulțime de lume. Văzînd atîta lume adunată interveni atuncĭ sub-comisarul Gavrilescu și ast-fel bătaĭa nenorocituluĭ Rădulescu încetă.

Și, să se noteze, toate aceste torturĭ s'aŭ petrecut sub ochiĭ directoruluĭ de poliție, care striga ca nenorocitul să fie bătut pînă nu va maĭ mișca.

*

Dar lucrurile nu s'aŭ mărginit aci. Pe la miezul nopțeĭ, zbirul Filipescu și un comisar luară din noŭ la bătaĭe pe Zamfir, care în cele din urmă leșină și dacă maĭ trăĭește azĭ apoĭ numaĭ datorită celor-l'alțĭ arestanțĭ, carĭ s'aŭ grăbit să aducă apă și să toarne peste Zamfir.

El fu eliberat din arestul poliției tocmaĭ a doua zi de dimineață din ordinul polițaĭuluĭ orașuluĭ. Ieșind din închisoare, Zamfir veni la cafeneaua centrală și dezbrăcîndu-se, arătă la ceĭ de față corpul săŭ numaĭ vînătăĭ.

Toțĭ cîțĭ l'aŭ văzut îl îndemnară să reclame d-luĭ procuror local.

*

Acum nenorocitul Zamfir se află bolnav în spital. Unul din fiiĭ luĭ a reclamat parchetuluĭ local, contra tortruio

---

FOIȚA ZIARULUI ADEVĔRUL

64

VALSUL BARBAȚILOR

Partea a doua

Copilul adoptiv

X

Eĭ salutară și eșiră din cameră.

Căpitanul ordonă, ca Lamfia să fie pus în libertate, pentru ca sofașul să se poată înțelege cu tiraliorii și cu subofițerul. Expedițiunea ce trebuĭa să o încerce, era periculoasă, aproape imposibilă.

Era vorba să se rîpĭască un prizonier de lîngă Almamy, chĭar din mijlocul uneĭ armate de zece miĭ de oamenĭ surexcitațĭ prin perderea suferită.

Sofașul, care cunoștea perfect împrejurimile locuĭuĭ și prin urmare casa unde Gilbert era păzit bine, trebuĭa să le fie de un ajutor prețios. Pe de altă parte, Lamfia cunoștea posturile avansate ale tutulor luptătorilor, carĭ formaŭ în jurul fortuluĭ un cordon aproape neîntrerupt.

Eĭ așteptară sara cu nerăbdare.

Căpitanul le lăsă toată libertatea de a lucra cum vor voi. eĭ trebuĭaŭ să'șĭ păstreze armele, puștĭ și baĭonete, cu cîte patru-zecĭ cartușe, ce li se dăduseră. Poate că vor trebui să se lupte, dar eĭ hotărîră să nu se servĭască de cît de armele albe, pînă la ultima extremitate.

Tot ce se petrecea în interiorul fortuluĭ, era bine supraveghĭat de oamenii luĭ Samory, ale căror avant-posturĭ cele maĭ apropiate nu eraŭ de cît la patruzecĭ metri de Niafadia.

Lamfia evită de a apărea prin fața avant-posturilor, pentru a nu fi observat de soldațiĭ carĭ ar fi putut să bănuĭască vre-o trădare.

De alt-fel, în ascunzătoare nu se maĭ putea sta, la fie-care mișcare cădea o ploaĭe de haliciurĭ venite din înălțimele din vecinătate.

Trebuĭaŭ să se tîrĭască de-a lungul corturilor, pentru a evita de-a fi văzuțĭ și a nu se expune fără folos la o moarte sigură.

Se dăduseră cartușe numaĭ celorĭ maĭ bunĭ chitacĭ; eraŭ împărțițĭ în patru grupurĭ și distanțațĭ pe la metereze.

Aveaŭ ordinul formal a nu împușca la o distanță maĭ mare de două sute de metri.

De cîte orĭ o armă se descărca, un sofaș cădea.

Cadavrele luptătorilor luĭ Samory eraŭ împrăștiate prin buruene. Almamy făcu zadarnice încercărĭ pentru a le ridica. A fost nevoit să le lase să putrezească pe loc fără a le putea îngropa.

Cu toate acestea, în această zi de asediare, asaltul nu se reînoi.

Samory conta pe doĭ puternicĭ, doĭ formidabilĭ aliațĭ, foamea și setea!

Setea!

Intîmplarea veni în ajutorul asediaților, o întîmplare neașteptată.

In acest anotimp, perioadele de absolută secetă sînt de la zece pînă la două-spre-zece zile. In aceĭașĭ zi, cînd Filip și ceĭ cincĭ tiraliorĭ se pregătĭaŭ să plece, cerul se acoperi de norĭ și o furtună cu ploaie căzu asupra Niafadieĭ.

Le lăsăm pentru cîte-va liniĭ cuvîntul comandantuluĭ Péroz:

„De la primele amenințărĭ ale cerului, s'aŭ luat măsurĭ să se închiză „toate scursorile fortăreței și să se astupe bine poarta; ast-fel ascunzătoarea „era să servească de cratiță de unde „s'ar fi servit cu o apă care de și murdară era totuși prețioasă.

„Dejecțiunile a două sută de oamenĭ „coprinzînd și cîțĭ-va refugiațĭ malinkenĭ și cîte-va cămile, aŭ fost transformate într'un lichid roșĭatec și puturos; dar, ast-fel precum se afla, acest „lichid avea pentru nenorocițĭ o valoare „neprețuită, căcĭ îĭ scăpa de la o moarte „sigură.

„Toate vasele, coprinzînd și bidoanele oamenilor, fură umplute și așezate într'un cort, care se căptuși cu „pae pentru a întreține umezeala, ĭar „un sergent furier fu însărcinat cu paza „lor, cu ordinul de a împușca pe acela „care ar vrea să uzeze în afară de distribuțiunea reglementară.

„Socotindu-se zece zile de asediu, „rațiunea fu fixată la *două-zecĭ și cincĭ* „*centilitri* de om pe zi! Să mi se permită să adaog că, zece zile cît dură „starea de asediare, temperatura maximă ascilă zilnic între 42 și 44 grade „și acea de noapte între 30 și 35 grade „centigrade.

„In sfîrșit, pentru a pune vîrf mizeriilor asediaților, crupa tunuluĭ 4 se „rupse în timpul celuĭ dintîĭ asalt și „pachetele cu mitralieze carĭ ar fi „crutat atîtea cartușe nu maĭ eraŭ bune „de nimic...“

Seara la opt ore, furtuna și ploaĭa nu încetaseră de-a cădea cu violență, cînd ceĭ șapte oamenĭ, cu Lamfia și Filip în cap, eșiră din fortăreață pentru a'șĭ îndeplini misiunea lor.

Noaptea era așa de obscură, că dacă n'ar fi fost inconvenientul frecventelor fulgerăturĭ din care cauză puteaŭ fi trădațĭ, le-ar fi fost ușor să intre în luncă și să străbată fără a fi zărițĭ ceĭ patru metri care 'ĭ despărția de fortăreața asediată de înaintașiĭ luĭ Samory.

Eĭ îșĭ puseră armele în bandulieră, ast-fel ca să nu le devină un obstacol cînd vor avea nevoe să se agațe; totușĭ eĭ le aveaŭ la îndemînă ca să se poată servi în caz de vr'un atac.

Lamfia nu avea armă.

De și puteaĭ avea în el și în vorba luĭ destulă încredere, totușĭ pentru maĭ multă siguranță Filip — dăduse luĭ *Doh* însărcinarea particulară de a supraveghĭa pe sofaș, de a pune mîna pe el la cel maĭ mic semn de trădare și a'l omorî fără multă vorbă.

Prin buruene, se scurgea un pîrăuaș mălos, destul de adîncit sub rădăcinile și crăcile copacilor.

Eĭ ajunseră acolo fără accidente și intrară în noroĭŭ.

Mergînd în susul pîrîuluĭ, avînd această apă măloasă pînă la jumătatea peptuluĭ, eĭ trebuĭaŭ să traverseze maĭ întregul cantonament al luĭ Samory.

Aceasta fu cel puțin ceea ce Lamfia încercă să 'i facă să înțeleagă.

Eĭ îșĭ desfăcură centiroanele ce le aveaŭ atîrnate de umerĭ ca să nu se ude cartușele.

Și ast-fel înaintaŭ, fără zgomot, în acest marș aproape subteran prin tunelul de crăcĭ așa de încîlcit și stufos, că forma un zid întunecos și nepătrunzător pe amîndouă malurile.

Din timp în timp eraŭ silițĭ să se oprească: cîte o dată treceaŭ așa de aproape de luptătoriĭ luĭ Almamy, că 'ĭ auzeaŭ vorbind și chĭar puteaŭ distinge cuvintele.

Și pe alocure soldațiĭ pontonieri eraŭ așezațĭ așa de aproape de pîrîŭ, că proiecțiunile focurilor aprinse, luminaŭ pînă în pîrîŭ pe unde treceaŭ.

Atuncĭ ținîndu-șĭ respirația, se scufundaŭ maĭ adînc, pînă ce din noŭ dădeaŭ de întunerec: salvarea lor.

Eĭ știaŭ bine că se luptaŭ cu moartea, că moartea 'ĭ aștepta, printr'o surpriză, pretutindenĭ în jurul lor, în orĭ-ce parte s'ar fi îndreptat, dar eĭ nu arătaŭ nicĭ un simțimînt de frică, nicĭ cea maĭ ușoară îndoială: din contra, Filip și ceĭ cincĭ tiraliorĭ eraŭ coprinșĭ de un fel de devotament orbesc. Eĭ îșĭ ziceaŭ că pericolele la care sînt expușĭ, nu sînt de cît o datorie de plătit către Gilbert care 'ĭ scăpase de dezonoarea de soldațĭ și de o moarte rușinoasă.

Ceea ce căpitanul comandant le ceruse era aproape imposibil și le-ar fi putut cere ceva și maĭ imposibil, eĭ ar fi primit cu bucurie, cu recunoștință orĭ-ce misiune mortală pentru a șterge greșala comisă.

In sufletul luĭ Filip era un sentiment maĭ înalt și maĭ adînc.

De sigur, avea să se ispășĭască de greșala comisă, dar această greșală nu făcea să i se ceară socoteală, așa că, pentru a fi față de dînsul de o absolută dreptate, ar fi putut să'l facă cu desăvîrșire responsabil de revolta sa.

El lucrase într'un acces de slăbiciune și nebunie, care 'ĭ înlăturase voința și exacta noțiune a datorieĭ sale, ceĭa ce făcu ca neascultarea să se întindă.

Dar, tocmaĭ pentru că înțelegea de ce Gilbert judecase ast-fel, în mila și simțul săŭ de umanitate, și de ce făcuse ca riguroasa disciplină să primeze amicițieĭ și gîndurilor sale intime, Filip simțea că se naște într'însul pentru ofițer o afecțiune fără margine, maĭ mult de cît frățească.

Un presentiment îĭ spunea că viețile lor eraŭ legate una alteĭa pentru tot-d'auna.

Prin urmare, se salva pe sine însușĭ mergînd să salveze pe acest om pe care 'l considera ca pe fratele săŭ.

După două ore de mers, Lamfia se opri.

El se afla în capul miceĭ coloane.

Ceĭ-l'alțĭ îl imitară.

Pe fie-care rîŭ, de o dată, stufișurile încetaŭ și eĭ nu puteaŭ, fără pericol, să se hazardeze maĭ departe, căcĭ rîulețul nu curgea așa de umflat și apele luĭ se găsĭaŭ maĭ la nivelul coastelor.

De alt-fel, furtuna — furtuna protectoare și bine-făcătoare — încetase; un vînt violent împrăștiase noriĭ, și luna lumina. Rîul curgea spre Est, ĭar armata luĭ Samory se întindea maĭ cu seamă spre Vest și Nord; traversînd aripa stîngă inimică și găsindu-se acum pe urmele sale, provizoriŭ eĭ se aflaŭ în siguranță.

(Va urma)

suferite de tatăl săŭ, care a însărcinat pe D. substitut Popescu ca să ancheteze faptele. D-sa a și dat ordin să i se aducă ceĭ doĭ arestanțĭ, carĭ aŭ fost închișĭ la arestul poliţieĭ în noaptea în care fusese torturat Zamfir. Aceștĭ doĭ arestanţĭ se află actualmente în penitenciarul județuluĭ. Eĭ aŭ declarat că Zamfir a fost bătut și torturat de către sub-comisarul Filipescu și un comisar al căruĭ nume îmĭ scapă. Afară de aceștia, numeroșĭ martorĭ aŭ fost chĭemaţĭ la parchet, carĭ depuseră la fel cu ceĭ doĭ d'întîĭ.

Cred că d. substitut își va face datoria în conștiință, dînd judecățiĭ pe toţĭ aceștĭ zbirĭ spre a fi pedepsiţĭ precum merită.

Ulise.

Ediția de dimineață

Imprumutul grecesc

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Atena, 17 Iulie. — **După** *Asty* **guvernul grec are de gînd să emită un împrumut în Grecia, în coloniile elenice și în străinătate pentru a plăti primul vărsămînt al indemnităţiĭ de războiŭ.**

Revoluția în Portugalia

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Madrid, 17 Iulie.— Presa din Lisabona este censurată.

La Porto, poliția a procedat la perchiziţiunĭ domiciliare la niște republicanĭ.

INFORMAȚIUNI

Bulgariĭ și Dobrogea

Ziarul bulgar „Narodni Prava" No. 68 din 13 Iulie, vorbind despre o ceartă ce ar fi izbucnit între uniĭ profesorĭ bulgarĭ din Dobrogea, spune între altele:

„Certurile între frații noștri din Dobrogea ne întristează foarte mult. Profesoriĭ bulgarĭ din provincia alipită de Romînia ar trebui să înțeleagă că nu acum e momentul certurilor și că ar face mult maĭ bine dacă ar merge mînă în mînă contra dușmanuluĭ comun.

„Am fi fericiţĭ să auzim că toţĭ Bulgariĭ din Dobrogea sînt uniţĭ și că lucrează de comun acord pentru prosperitatea aceste provinciĭ ruptă cu sila din trupul Bulgarieĭ".

*

Ziarul „Narodni Prava" este organul opoziţieĭ unite și reprezintă elementele cele maĭ puţin șoviniste Totușĭ, se exprimă atît de categoric în favoarea agitaţiunilor antiromîne din Dobrogea. Ce să maĭ zică atuncĭ zancoviștiĭ, caraveliștiĭ și ceĭ-l'alţĭ rusofilĭ carĭ înconjoară astă-zĭ pe prinţul Ferdinand? Și se maĭ găsesc încă gazetarĭ romînĭ carĭ pretind că între Romînia și Bulgaria există cea maĭ sinceră prietenie și că chestia Dobrogeĭ este deja rezolvată!..

V.

Un mare număr de locuitorĭ din Capitală nemulţumiţĭ de decisiunea luată de primărie prin care se scumpește prețul pîineĭ, se vor adresa ministruluĭ de interne cu cererea, ca să oblige manutanța comunală de la Colentina, să fabrice pîine și s'o vîndă cu acelaș preț ca și înainte.

Regele a hotărît ca generalul Baicoianu, inspectorul general al cavaleriei, să fie atașat la persoana prințuluĭ Bulgariei, în tot timpul ședereĭ sale în Romînia.

BULGARII SI DOBROGEA

D. Stolojan, ministru de domeniĭ, va cere în seziunea viitoare a corpurilor legiuitoare un credit de cîte va milioane de leĭ pentru crearea maĭ multor stabilimente pentru cultura și preparaţiunea pești, a construireĭ uneĭ hale și a maĭ multor basinurĭ.

De asemenea se vor cumpăra maĭ multe vagoane speciale pentru transportarea peștelui.

In așa numitul „mic atelier Makart" din Viena, distinsul pictor Tadeus Adjukievits a expus marele tabloŭ ce reprezintă revista militară de la Cotroceni, care s'a ţinut în Octombrie anul trecut, cu ocazia viziteĭ împăratuluĭ Austrieĭ la curtea romînă. Tabloul, care e de 3 metri 40 cm. lat și de 1 metru 90 cm. înalt, conţine nu maĭ puţin de cît 60 de portrete. In fund se vede trăsura regineĭ Elisabeta cu 4 caĭ negri. Regina, pe piept cu decorația austriacă „pentru artă și știință", stă în picioare în trăsură, întoarsă spre regele Carol, care, urmat de comandantul de corp Arion, călare pe un admirabil cal negru și cu sabia plecată, prezentează trupele împăratuluĭ, care se află la stînga cu strălucita sa suită. Inainte la stînga principele moștenitor Ferdinand salută în uniformă de roșiorĭ. Princesa de coroană Maria, purtînd marele cordon al „Steleĭ Romînieĭ" peste haina de călărit, se remarcă viu în mijlocul grupeĭ strălucite. Ceva maĭ la spatele împăratuluĭ se vede, în uniformă de husar prusian, tatăl princeseĭ de coroană, ducele de Saxa-Coburg-Gotha; maĭ aproape de împărat se observă șeful statuluĭ-major austriac, generalul Beck, adjutanţiĭ comite Paar și Bolfras, preaum și ministrul de războiŭ general Budișteanu. In fund la stînga se văd, în trăsură, ministrul de externe contele Goluchowski cu ministrul-președinte romîn Sturdza. Portretele sînt așa de bine făcute, în cît la moment se pot recunoaște persoanele. In ce privește ţinuta și mișcarea, Adjukievits a excelat ca nicĭ o dată. Tabloul, făcut după comanda regeluĭ Carol, va fi expus anul viitor în expoziția jubiliară în „Künstlerhaus" din Viena. Adjukievits va maĭ picta un al doilea tabloŭ al revisteĭ de la Cotrocenĭ pentru monarchul austriac.

Alaltă-erĭ consiliul comunal al orașuluĭ Iașĭ s'a întrunit în ședinţă secretă spre a discuta chestiunea contractuluĭ Paiano.

D. C. Penescu, prefectul de poliție, a azistat la această ședinţă și consiliul a admis propunerea D-sale care zice că „trebue consultaţĭ niște jurisconsulţĭ în această gravă chestiune".

Consiliul a și numit pe D-niĭ Gr. Macri și Gr. Buicliu carĭ vor trebui să se prezinte la primărie în ziua de 23, la orele 12, spre a se pronunţa asupra cestiuneĭ.

Judeţul și în special orașul Iașĭ fiind bîntuit de o mulţime de boale, ca anghina difterică, variola, febra tifoidă, scarlatina, serviciul sanitar superior ar trebui să se ocupe maĭ de aproape și să se grăbi scă cu măsurile ce are de gînd să ia pentru ca aceste boale să înceteze.

La mănăstirea din Sinaia se va oficia Marţia viitoare un Te-Deum pentru aniversarea zileĭ onomastice a prinţeseĭ Maria și a mameĭ sale ducesa de Coburg, Te-Deum la care vor azista și suveranii împreună cu casele lor civile și militare.

D. Caton Leca, prefectul poliţieĭ Capitaleĭ, va avea azĭ la ministerul de interne o convorbire cu D. Ferichide cu privire la măsurile poliţieneștĭ ce vor trebui luate la Sinaia cu ocaziunea apropiateĭ vizite a prinţuluĭ Ferdinand al Bulgarieĭ.

D. Sturdza va avea azĭ la Sinaia o convorbire cu regele cu privire la pregătirile ce maĭ trebuiesc făcute pentru vizita prinţuluĭ Bulgarieĭ.

D. Miloteanu, șef de biroŭ la serviciul divizieĭ agricultureĭ de la ministerul de domeniĭ, va gira afacerile divizieĭ în tot timpul lipseĭ din ţară a D luĭ Flor Pomponiu, șeful acesteĭ diviziĭ.

D. Neniţescu, prefectul jud. Tulcea, a raportat erĭ D-luĭ Ferichide asupra agitaţiilor ce există printre Bulgariĭ din acel judeţ, precum și asupra propagandeĭ pe care profesoriĭ bulgarĭ din Tulcea o fac în școlile lor.

Pentru calomniatorĭ

In ziarul „Gutenberg" al lucrătorilor tipografĭ și în organul D-luĭ Nădejde un individ, îndepărtat de la ziarul socialist pentru incorectitudinĭ, denaturează incidentul care s'a întîmplat cu echipa lucrătorilor tipografĭ aĭ „Adevĕruluĭ".

Nu voiŭ să se creadă că îmĭ fac iluziunĭ și că măcar sper că aceste rîndurĭ vor dezarma pe niște dușmanĭ atît de puţin loialĭ, că m'aŭ acuzat că sînt un hoţ ordinar, un avocat care 'șĭ pungășește clienţiĭ, un individ care ţine casă de prostituţie. Aceĭa însă carĭ mă cunosc vor putea aprecia dacă sînt un patron exploatator și infam, saŭ un patron al căruĭa trecut, opiniĭ și situaţiune politică sînt exploatate de uniĭ din lucrătoriĭ săĭ.

*

Diferendul iscat a provenit din faptul că lucrătoriĭ mĭ-aŭ făcut cîte-va cererĭ în așa chip, că nu încăpea discuţie. Fără să fi avut nicĭ un diferend, de odată din senin, mă văd somat să primesc niște cererĭ, „recunoscute în urmă nedrepte tot de eĭ", sub pedeapsă de încetarea „imediată" a lucruluĭ. Le am făcut cunoscut că, precum eŭ nu am dreptul să-ĭ congediez „fără de anunţare", tot așa și lucrătoriĭ aŭ datoria să nu părăsească lucrul fără să mă anunţe. Echipa însă a crezut că avînd aface ca un patron socialist, nu poate avea de cît drepturĭ, dar nu și datoriĭ. Administratorul *Adevĕruluĭ*, în lipsa mea, pentru a nu periclita apariţia ziaruluĭ, a crezut bine, să se supună. A doua zi o altă cerere, tot sub ameninţare de plecare imediată și iarășĭ cedare din partea administratoruluĭ. A treĭa zi o altă cerere și văzînd că lucrurile nu se isprăvesc, că trăim în stare de războiŭ, am luat măsurĭ ca să fiŭ pus la adăpostul acestor *coups du main*, carĭ compromiteaŭ apariţia ziaruluĭ.

Echipa a fost înlocuită și fiind că din nefericire sunt patron, nu cred că partidul socialist cu toţĭ Ioneștiĭ săĭ m'ar putea sili să lucrez cu oamenĭ cu carĭ nu mă pot înţelege.

Rămăsese o cestiune de discutat, aceea dacă trebuĭe să fi anunţat pe lucrătoriĭ pentru carĭ nu maĭ aveam de lucru saŭ înlocuindu-ĭ să le plătesc zilele pentru anunţare. Am crezut că starea de războiŭ a lucrătorilor faţă de mine mă îndreptăţește să uzez faţă de eĭ de aceeașĭ armă de care aŭ uzat dînșiĭ faţă de mine. Am hezitat însă, nu din punctul de vedere al principiilor, ci din punct de vedere strict legal, juridic. De aceea *eŭ*, nu lucrătoriĭ, am propus un arbitragiŭ și mĭ-am numit arbitrul meŭ tocmaĭ pe un om drept și amic al lucrătorilor, pe D-l Iosef Göbl. Acesta, punîndu-se din punctul de vedere strict legal, a declarat că trebuĭe să plătesc zilele înaintea cărora ar fi trebuit să anunţ pe lucrătorĭ. M'am executat fără șovăire.

Să se observe că eŭ aveam dreptul ca lucrătoriĭ să-mĭ lucreze aceste zile și totușĭ eŭ am plătit fără să le cer chivalentul în muncă.

Pentru aceasta sînt înjurat, sînt numit fals socialist, patron spoliator, mi se cere socoteală de bogăţiile pe carĭ nu am avut încă fericirea să le cîștig și sînt tratat ca cel de pe urmă dintre oamenĭ.

Am ajuns filosof. Sînt fericit că nu'mĭ pot reproșa nimica necorect în vĭaţa mea și singura mea jale este că munca mea de atîta timp pentru a deștepta clasa muncitoare a fost zădărnicită de aceĭa carĭ aŭ făcut din socialism o profesiune și pentru aceasta a făcut muncitorimeĭ o deplorabilă educaţiune, aceĭa de a se crede numaĭ cu drepturĭ și fără datoriĭ.

C. M.

Parchetul de Iașĭ a arestat doĭ indivizĭ, anume Iosel sin Haim și Iancu Bercu, carĭ aŭ fost surprinșĭ la gara din acea localitate cu un transport de fete pe carĭ aveaŭ de gînd să le trimeată la Galaţĭ și de acolo la Constantinopol.

In ședinţa de la 15 Iulie a consiliuluĭ de higienă din Iașĭ s'a discutat asupra reînfiinţăreĭ leagănurilor turnante; nu s'a luat nicĭ o decisiune însă, chestiunea rămîind să fie discutată într'o viitoare ședinţă.

Citim în Voinţa următoarea informaţie:

„Ministerul de interne a aprobat deschiderea unuĭ credit extra-ordinar de 2.000 leĭ pe seama budgetuluĭ judeţuluĭ Ilfov, care sumă va servi la cumpărarea a treĭ darurĭ destinate pentru D-niĭ doctorĭ Cantacuzino, Buicliu și Kremnitz, medicii curanţĭ aĭ A. S. R. Principeluĭ Ferdinand".

Ni se pare că acesta e singurul dar de 6 sute și ceva de leĭ cu carĭ se aleg bieţiĭ doctorĭ.

„Voinţa" și „Drapelul"

Cearta între gazeta D-luĭ Sturdza și aceea a D-luĭ Aurelian continuă încă și promite a ne oferi nouĭ și frumoase surprize. Se știe cauza acesteĭ certe.

„Drapelul" a publicat cîte-va rîndurĭ zeflemiste la adresa D-luĭ Ionel Brătianu cu ocazia plecăreĭ acestuĭa la Rotterdam, calificînd aceasta ca o călătorie de plăcere.

„Voinţeĭ" ĭ-a sărit ţandără din această cauza și în cel d'întîĭ număr al eĭ răspunde „Drapeluluĭ" într'un mod cu totul colectivist.

Aurelianiștiĭ sînt taxaţĭ de gazeta ocultă ca oamenĭ ingraţĭ faţă cu memoria mareluĭ Ion Brătianu pentru că șĭ-aŭ permis să-ĭ atace odrasla.

*

„Drapelul" nu s'a lăsat nicĭ el maĭ pre jos și, în urma uneĭ consfătuirĭ la care aŭ luat parte D-niĭ Aurelian, Lascăr, Costinescu și Porumbaru, publică un categoric articol-răspuns la notiţa perfidă a „Voinţeĭ" și a guvernuluĭ studzist.

Noĭ am reprodus în numărul de ĭerĭ parte din acest răspuns, pentru ca cititoriĭ să poată vedea cîtă dragoste exista între liberalĭ.

Dar ĭată că *Voinţa* nu voĭa să tacă de loc. Răspunsul *Drapeluluĭ* a zăpăcit-o răŭ și prepara gazeteĭ aurelianiste o lecţie pe care s'o ţie minte multă vreme.

Și, cu un dispreţ atît de suveran, că nicĭ nu vrea să-ĭ pomenĭască numele, ea previne chĭar în numărul de aseară pe acest ziar că nu va întîrzia de a'ĭ da un „răspuns complect și cît se poate de satisfăcător".

Dar zice Voinţa:

Sînt chestiunĭ la carĭ ĭ-am fi putut răspunde fără nicĭ o întîrziere, amintindu-ĭ trecutul nostru și lupta noastră; ca să nu fim, însă, nevoiţĭ să revenim de două orĭ asupra aceluĭașĭ lucru, preferăm să așteptăm reîntoarcerea în ţară a D-luĭ ministru al lucrărilor publice— care va sosi mîine saŭ Sîmbătă.—

*

Mărturim sincer că d'abĭa așteptăm ziua... Sîmbeteĭ pentru ca să vedem cît de *satisfăcător* va fi acest răspuns al D-luĭ Sturdza.

*

Și, fiind că vorbim de D. Sturdza, putem spune că primul ministru a și început-o deja cu infamiile în străinătate trimeţînd prin oameniĭ săĭ articole carĭ de carĭ maĭ pișcătoare la adresa grupăreĭ aurelianiste.

Așa, nu maĭ departe de cît ĭerĭ, gazeta *Allegemeine Zeitung* din Münich, publică o corespondenţă plină de perfidie sturdzistă la adresa Bănceĭ industriale înfiinţată de D. Emil Costinescu.

Articolul însă e așa redactat ca să nu se creadă că ar fi venit din partea oculteĭ.

Intre altele, gazeta din Münich spune:

Caracteristic este, însă, pentru ruptura profundă din partidul liberal, *că acum ceĭ maĭ nouĭ disidenţĭ* — anume partisaniĭ luĭ Aurelian, strînșĭ împrejurul ziaruluĭ de partid *Drapelul — îșĭ îndreptează acţiunea lor de opoziţiune* nu numaĭ în contra șefuluĭ cabinetuluĭ, Dimitrie Sturdza. *ci maĭ ales în contra direcţiuneĭ Bănceĭ Naţionale*, care ascultă de dînsul. In acest senz trebue explicate primele pasurĭ ce s'aŭ făcut spre a funda un noŭ institut de Bancă, care să zdrobească influenţa politică a Oculteĭ.

In capul acesteĭ mișcărĭ stă Emil Costinescu, fost redactor al ziaruluĭ luĭ Rosetti, *Romînul*, ĭar de la fondarea Bănceĭ Naţionale unul din membriĭ direcţiuneĭ. Costinescu s'a urcat iute ca *mare industriaș și milionar*.

Pentru Banca Naţională și pentru Banca Romînieĭ se apropie termenul cînd concesiunile lor expiră—pentru cea întîĭa după treĭ anĭ, pentru cea din urmă după 5 anĭ. Fiind-că, după noul cod de comerciŭ, capitalul indigen trebuĭe să fie representat într'o măsură însemnată în toate societăţile anonime din Romînia *planul luĭ Costinescu tinde, pe de o parte a face concurenţă Bănceĭ naţionale prin desvoltarea comptuluĭ de cambiĭ silind acest institut a'șĭ* scădea dobînzile *pe de altă parte de a fuziona cu Banca Romînieĭ, pentru a putea influenţa puternic și cu puterĭ unite, cînd se va reînoĭ privilegiul emisiunilor biletelor de bancă.*

Pentru a pune pediĭ și serviciul interior al Bănceĭ Naţionale, și pentru a asigura impiegaţĭ bunĭ și experimentaţĭ nouluĭ săŭ institut, care are să înceapă a lucra în toamna anuluĭ curent, *Costinescu a mers atît de departe, în cît a căutat să-șĭ atragă maĭ mulţĭ impiegaţĭ aĭ Bănceĭ Naţionale.*

Se asigură, însă nu cu certitudine, că Stătescu, care era să împace pe Sturdza cu Aurelian, a primit a fi președintele consiliuluĭ de administraţiune.

Avem să vedem, dar, desvoltîndu-se în partidul liberal, pe lîngă luptele politice de pînă acum cu un caracter maĭ mult de principiĭ politice, alte lupte de o natură maĭ personală și maĭ materĭală, care nu poate de cît să fie dăunătoare partiduluĭ.

Drapelul, reproducînd și el acest articol după *Voinţa*, spune că toate sublinierile sînt ale *Voinţeĭ Naţionale* și reflectează ast-fel asupra acestuĭ articol:

„Lăsăm de o cam dată de-o parte aprecierile financiare din acest articol In ce privește părţile politice, se vede clar că ele emană de la un politicastru romîn, care a crezut că vechile clișeurĭ și banalităţĭ răsuflate in Romînia maĭ pot fi interesante venind de peste graniţă".

După cum se vede, un borbîoac destul de nostim la adresa D-luĭ Sturdza.

Dar să avem răbdare, căcĭ vom vedea altele și maĭ nostime.

Rep.

Fondatoriĭ „bănceĭ generale" aŭ subscris următoarele sume:

D. P. S. Aurelianu 50,000 de leĭ reprezentînd 40 de acţiunĭ; D. Al. Băĭcoĭanu 50,000 de leĭ repres. 40 de acţiunĭ; D. S. Bleichröder 2,785,000 de leĭ repres. 2228 de acţiunĭ; D. E. Costinescu 100,000 de leĭ repres. 80 de acţiunĭ; Disconto-Gesellschaft 3,715,000 de leĭ repres. 2972 de acţiunĭ; Fraţiĭ A. H. Elias 2,450,000 de leĭ repres. 1960 de acţiunĭ; D. G. C. Filipescu 100.000 de leĭ repres. 80 de acţiunĭ; D. M. Germani 500,000 de leĭ repres. 400 de acţiunĭ; D. V. Lascăr 50,000 de leĭ repres. 40 de acţiunĭ; D. Al. Marghiloman 100,000 de leĭ repres. 80 de acţiunĭ și D. Eugeniŭ Stătescu 100,000 de leĭ repres. 80 de acţiunĭ.

Total 10 milioane de leĭ representînd 8000 de acţiunĭ.

Premiile soc. stud. în medicină

La a XXIII-a aniversare a societăţeĭ studenţilor în medicină din Bucureștĭ se vor acorda următoarele premiĭ membrilor aceleĭ societăţĭ:

I. Premiul D-luĭ prof. dr. Severeanu de 150 leĭ, autoruluĭ celeĭ maĭ bune și complecte lucrărĭ care va coprinde: *Biografiile cu portretele tutulor profesorilor facultăţeĭ de medicină, care vor fi încetat din viaţă pînă la depunerea lucrăreĭ.* Lucrările vor fi examinate de donator saŭ, în lipsă, de decanul facultăţeĭ de medicină, care se va pronunţa și va decide căreia se va decerna premiul.

II. Premiul D-luĭ prof. dr. Babeș, de 300 leĭ, pentru o colecţiune cît se poate de complectă de piese istologice provenind de la un caz de boală nervoasă, cu lesiunĭ în măduvă, în ganglioniĭ spinalĭ saŭ în nervĭ. Piesele trebue se fie preparate după metodele cele maĭ moderne; ele vor rămîne proprietatea colecţiuneĭ de istologie pathologică a Institutuluĭ de Pathologie și Bacteriologie. Piesele cu oare-carĭ date clinice și anatomo-patologice, vor fi judecate de o comisiune de 3 medicĭ, printre carĭ și donatorul.

III. Premiul D-luĭ prof. dr. Drăghescu, de 200 leĭ, autoruluĭ celeĭ maĭ bune lucrărĭ de obstetrică, orĭ care ar fi subiectul ales de candidat. Lucrările vor fi examinate de donator.

IV. Premiul D-luĭ prof. dr. Th. Ionescu, de 500 leĭ, autoruluĭ celeĭ maĭ bune lucrărĭ de anatomie, orĭ-care ar fi subiectul ales de candidat. Lucrările vor fi examinate de donator. Lucrările pregătitoare se pot face în locul institutuluĭ de chirurgie de pe lîngă facultatea de medicină.

V. Premiul D-luĭ dr. Minovicĭ, de 300 leĭ, autoruluĭ celeĭ maĭ bune lucrărĭ asupra următoarelor chestiunĭ:

Gonococul ce se găsește în vulvo vaginitele traumatice și spontaneĭ și care se aseamănă cu acela al luĭ Neiser, este în realitate al luĭ Neiser saŭ un altul și în acest din urmă caz prin ce mijloace l-am putea deosebi unul de altul. Lucrările vor fi examinate de D-niĭ profesorĭ de bacteoriologie și dermatologie, precum și de donator. Concurenţiĭ, negăsind cazurĭ suficiente prin spitale saŭ oraș, se pot adresa la cabinetul mediculuĭ legist din palatul justiţieĭ, pentru a li se pune la dispoziţiune cazurile ce se vor prezenta parchetuluĭ.

VI. Premiul D-luĭ dr. Răutzoiŭ, de 100 leĭ, autoruluĭ celeĭ maĭ bune lucrărĭ asupra unuĭ subiect de chirurgie saŭ medicină infantilă. Lucrările vor fi examinate de o comisiune compusă din donator și președintele saŭ orĭ-ce membru delegat din sînul comitetuluĭ societăţeĭ.

Premiul D-luĭ prof. dr. Manolescu, de 500 leĭ, autoruluĭ celeĭ maĭ bune lucrărĭ care se va prezenta în Aprilie 1899, asupra următoarelor 3 chestiunĭ: I. Glaucomul: formele, diagnosticul diferenţial, causele și tratamentul. II Conjuctivita granuloasă: formele incipiente, modul dezvoltăreĭ, causele și tratamentul. III. Maladiile eruptive ale pĭeleĭ pleoapelor, conjunctivelor și corneeĭ: (pustule, vesicule, eritem, etc.) Diagnosticul diferenţial, cauzele și tratamentul. Lucrările vor fi examinate de donator.

Numaĭ membriĭ activĭ aĭ societăţeĭ aŭ dreptul de a concura la aceste premiĭ. Lucrările vor fi depuse la biuroul societăţeĭ pînă la 15 Martie inclusiv. Ele se vor înainta într'un plic închis, pe care se va scrie un moto; numele autoruluĭ se va pune într'un alt plic, închis asemenea și purtînd acelașĭ moto; iar totul cuprins într'o învelitoare comună, pe care se va scrie: Pentru premiul..., titlul lucrăreĭ și acelașĭ moto ca pe celelalte două plicurĭ.

FOIŢA ZIAR. „ADEVĔRUL"

— 97 —

PIERRE DECOURCELLE

COPIII PARASITI

Partea a III-a

TRASURA DE UNIRE

III

Un colț de cer

Voĭa să fugă.

Nu putea.

I se tăĭaseră picioarele.

Sta nemișcat.

Era încremenit.

Ochiĭ îĭ rătăceaŭ de colo pînă colo.

Zicea ca o mașină, mereŭ:

—Nu vă cunosc!

— Nerecunoscătorule! zise Zefirina.

La Limace urmă:

— Dacă nu ne cunoștĭ, o să intrăm ca să ne facem cunoscuţĭ.

— Aci?.. La dama cea bună?

— Da.

— Voĭ?

— Noĭ.

— Ce dracu, zise Isidor, tu nu știĭ că tata și mama pot lua orĭ cînd și de orĭ unde pe copilul lor? Dă-te încoace; ce zor aĭ să maĭ afle lumea ce avem între noĭ... Haĭ să vorbim vre o cincĭ minute.

Fanfan zicea mereŭ:

— Nu vă cunosc.

Dar înţelegea că trebuia cel puţin să asculte ce vroiaŭ să'ĭ spuĭe aceĭ ticăloșĭ.

Se apropie de grilaj.

Intrebă:

— Ce aveţi cu mine?

Și se uită la eĭ drept în faţă.

— Ce avem cu tine? întrebă La Limace.

— Da.

— Să'ţĭ spargem capul, ticăloșule, zise Zefirina, dacă nu ne deschizĭ îndată poarta.

La Limace o întrerupse.

— Tacĭ din gură.

— La ce?

— Trebue să'l luăm cu binele.

Fanfan fu coprins ĭar de frică.

De sigur că ticăloșiĭ băuseră ca să aibă curagiŭ.

Și Fanfan știa ce eraŭ în stare cînd eraŭ beţĭ.

Ce să facă?

Cum să scape?

La Limace urma blînd, sinistru.

— Ne-aĭ părăsit, copilul meŭ; răŭ aĭ făcut... Maĭ întîĭ nu aveaĭ drept să fugĭ... Eștĭ al nostru pînă la 21 de anĭ; cît ne-am silit cu tine pînă să te vedem mare!

— Ce jertfe am făcut! zise Zefirina.

— Ce cheltuială cu educaţia! adăogă și Isidor.

— Putem merge să te reclamăm la penitenciar...

Fanfan începea să maĭ prindă curagiŭ.

Infamia lor îl despera.

Zise scurt:

— Nu veţĭ cuteza.

La Limace răspunse:

— Nu?

— Nu.

— De ce?... Ba voĭ cuteza grozav! Eŭ nu am a mă mustra de nimic, zise La Limace. Am hîrtiĭ în regulă. Ce aĭ zice tu nu ar fi luat în seamă. Tu, din potrivă eștĭ un stricat, aĭ plecat de acasă, aĭ rătăcit pe drumurĭ, aĭ minţit justiţia, minţĭ și pe dama care te-a luat la ea...

— Da, am minţit..

— Vezĭ?..,

— Și mint și acum..

— Vezĭ, vezĭ?...

— ...Ca să nu vă denunţ...

— Pe noĭ? întrebă Zefirina.

— Să ne denunţĭ? făcu La Limace.

— Da.

La Limace se întoarse spre tovarășiĭ săĭ.

— Nu v'am spus eŭ? le zise.

— Ce?

— S'a gîndit se ne denunţe.

— E grav!... zise Isidor.

La Limace se încruntă.

Isidor luă cuvîntul.

Intrebă:

— De ce să ne denunţĭ?... De ce?... De ce sîntem vinovaţĭ?..

—Dar nu vă voĭ denunţa... Vreaŭ numaĭ să vă uit.

— Bravo! zise La Limace. Te hrănim atîta vreme, te îmbrăcăm, și acum cînd poţĭ și tu să ne facĭ ceva treabă, bună seara, nu vreaŭ să maĭ știŭ de voĭ!... Frumos!...

— Ce purtare! zise Zefirina.

— Urît, urît!... adăogă Isidor.

Fanfan îĭ întrerupse.

Iĭ întrebă:

— In sfîrșit ce poftiţĭ?

La Limace răspunse:

— Ce dorim?

— Da.

— Dorim...

Și figura sa luă o expresie de sălbătăcie așa de groaznică în cît Fanfan se dădu înapoĭ un pas. înfricoșat ĭar...

La Limace urmă:

— Ce dorim? Să viĭ cu noĭ?

— Nicĭ odată!

— Ba îndată.

— Nicĭ odată.

— Și pentru-că de sigur dama la care staĭ e bogată.. pentru că trebue să aibă giuvaericale și banĭ voim să ne spuĭ unde îĭ ţine și să ne ajuţĭ să o jefuim, căcĭ alt-fel...

La Limace era îngrozitor cînd era înfuriat.

El simţise că numaĭ groaza li'l putea aduce înapoĭ.

— Minunat aĭ adus'o zise Isidor.

— Bravo! zise Zefirina.

— Ce aĭ de răspuns, Fanfan?

— Răspund că nu veţĭ intra.

— Atuncĭ să sărim peste grilaj. Nu e nimenĭ pe stradă... una, două... zise Isidor care se și urcă.

La Limace îl urmă.

El ţinea în dinţĭ un cuţit lung. Fanfan se aștepta la aceasta.

Ișĭ redobîndise tot curajul.

— Sărițĭ!... hoţiĭ... începu el a striga cît putu, pornind în fuga mare spre casă...

Puse mîna pe clopotul cu care chema la masă și începu a trage de el cu furie.

Și striga mereŭ:

— Hoţiĭ!... Hoţiĭ!...

De odată se ivi Paul Vernier.

El era urmat de grădinar și de cîte-va slugĭ.

Fanfan se liniștise.

Exaltarea îĭ peri.

Se uită înapoĭ.

Nu era nimenĭ.

— Ce este? Ce aĭ văzut?

Copilul nu răspundea.

Sta loculuĭ cu ochiĭ marĭ, cu gura căscată, galben ca ceara.

— Cine a venit?

— Nimenĭ.

— Cum nimenĭ?

— Nimenĭ.

— Atuncĭ la ce strigĭ?

— Iertaţi-mă; mi-a fost frică... Nu e nimic... M'am înșelat...

Slugile se răspîndiră prin grădină.

Cercetaŭ prin tufișurĭ.

— Nu e nimenĭ...

— Nu răspunse copilul...

Paul se uita la el.

Se gîndea.

De o dată îl văzu că se împleticește.

Se repezi la el.

Copilul îĭ căzu în braţe.

Leșinase.

Seara Elena se afla lîngă canapeaua în care se afla întins Fanfan.

Nu voise să se culce.

Slugile rîseseră de el.

Nu credea nicĭ una ziua că se putea să intre hoţiĭ într'o casă locuită.

Cu toate acestea Fanfan se hotărîse să spuĭe tot binefăcătoareĭ sale.

Vrea să'ĭ spuĭe tot,

Vrea să'ĭ spuĭe că o minţise, și să'ĭ mărturisească că nu maĭ vrea cu nicĭ un preţ să se întoarcă la La Limace.

Vrea să'ĭ spuĭe cît de mult ar fi dorit să scape de situaţia infamă în care fusese pus încă de la naștere.

(Va urma)

Ediția de seara

Turcii și Tesalia

(Serviciul telegr. al „Agenției Romîne")

Viena, 17 Iulie. — Se anunță din Constantinopol Corespondenței Politice că Poarta a cerut să ocupe cîte-va pozițiunĭ strategice în Tesalia pînă la plata desăvîrșită a indemnității de războiŭ. Ambasadorii par că consimt la această cerere.

Legea contra accidentelor

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*).

Londra, 17 Iulie.—Camera lorzilor a adoptat în a 3-a citire, cu 65 voturĭ contra 6, bilul privitor la indemnitatea lucrătorilor în caz de accidente.

Relațiunile italo-engleze

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Roma, 17 Iulie. — Perseveranza *dezminte afirmația ziaruluĭ* Temps *care zice că relațiunile italo-engleze s'aŭ răcit și afirmă că între cabinetele din Londra și Roma domnește o înțelegere desăvîrșită.*

Negocierile în privința Kasaleĭ s'aŭ terminat.

Englitera va ocupa această localitate pe la finele luĭ Septembrie.

Tratarile de pace

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Constantinopol, 17 Iulie.— Se asigură că mîine va fi o conferință la Tophane pentru redactarea articolelor privitoare la indemnitatea de războiŭ și la controlul financiar al Greciei.

Contra ciumeĭ

(Serv. telegrafic al „Agenției Romîne")

Constantinopol, 17 Iulie.—S'a impus o carantină proveninţelor porturilor Mohamera, Maskat și Bahrem de pe golful Persic, precum și porturilor coasteĭ dintre Rabegh și Lith pe marea Roșie. Pelerinagiile și transportul cadavrelor de la un loc la altul sînt oprite.

Anglia ocupă Creta

(Serviciul telegr. al „Agenției Romîne")

Malta, 17 Iulie.— Un batalion de infanterie a primit ordin de a se ține gata de plecare în Creta.

Germania și creditorii Greciei

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Dorința Germanieĭ.— Atitudinea Rusieĭ.

Paris, 17 Iulie.— Temps *zice că Germania, ridicînd cestiunea garanțiilor pentru plata indemnității de războiŭ, silește puterile să reguleze cestiunea drepturilor creditorilor Greciei și Turcieĭ, precum și cestiunile evacuării Tesalieĭ și indemnității de răsboiŭ.*

Viena, 17 Iulie.— Se anunță din Petersburg *Corespondenței Politice* **că cabinetul rus este dispus în principiu să sprijine punctul de vedere al Germanieĭ de a nu vătăma interesele creditorilor Grecieĭ prin plata indemnităţiĭ de răsboiŭ.**

Ambasadorii la Constantinopol vor elabora un proiect de supus guvernuluĭ grec care în principiu este de acord.

Una dintre cele patru foițe zilnice ale noastre **BANDIȚII AMERICEI** *isprăvindu-se, cu începere de Lunea viitoare vom începe publicarea interesantuluĭ roman*

FIICA RAZBUNATOARE

de **Paul Mahalin**

pasionanta povestire a peripețiilor prin carĭ trece o tînără fată ca să răzbune moartea mumeĭ sale.

Cu începere dar de Lunĭ „Adevĕrul" va publica ca în trecut patru romane pe fie-care zi și anume :

Valsul bărbatilor, Copiii părăsiți, Memoriile unuĭ polițist și Fiica răzbunătoare

Ultime informațiuni

Din escrocheriile bandeĭ negre

Polițe în alb

S'aŭ găsit la samsarii carĭ constituie banda neagră un număr foarte mare de polițe în alb semnate de faliți. Scopul pentru care polițele sînt semnate în alb este ca după reabilitarea falituluĭ — a căreia dată nu se poate ști — să se pună data emitereĭ, a scadențeĭ, precum și ordinul de plată. Pentru a se eschiva de urmăririle justițieĭ în caz de vr'un denunț, asociații puneaŭ polițele saŭ direct în ordinul angrosiștilor saŭ în ordinul unuĭ alt asociat al lor, care nu se anunța în public.

D-l prim-procuror Hamangiu

Ca în tot-d'auna, D-l. prim-procuror Hamangiu, își dă cu deosebire osteneală spre a scoate la lumina zileĭ toate coțcăriile bandeĭ. La această contribue foarte mult și simpaticul jude de instrucție D. Drăghicĭ. Toată afacerea se află în mîinile acestor magistrațĭ.

Experții aŭ fost invitați a accelera lucrările și se crede că pînă în 30 de zile se va putea da rechizitoriul.

Se vorbește că din moment ce samsarii vor fi condamnați și 'și vor face osînda vor fi expulzați, iar Camera de comerciŭ va trimete circulărĭ în străinătate pentru a face cunoscut fabricanților de a se feri în viitor de amestecul samsarilor.

Se știe că samsarii aŭ alergat și aleargă la protecție, mulți însă din avocații conștiincioși aŭ refuzat categoric a lua apărarea acestor vampiri, carĭ aŭ contribuit la discreditarea întregului comerciŭ cinstit din țară.

Iar la Focșani

Faimosul Schapira a fost din nou transportat sub escortă la Focșanĭ, unde maĭ fusese escortat pentru că a luat de la firma Axente & Comp. **70% banĭ numerar.**

Schapira are de astă dată șansa de a călători de la Focșanĭ direct la Văcăreștĭ.

Polițele Radu-Văcărescu

Se știe că în lada de banĭ a luĭ Schapira s'aŭ găsit de 1/4 de milion polițe semnate de Văcărescu. După cît aflăm, aceste polițe nu aparținu luĭ nicĭ nu sînt cumpărate de Schapira, ci **lăsate în păstrare de către cunoscutul cămătar Goldwurm,** *căruia îĭ era frică să nu 'l perchezitioneze și.... a nemerit'o bine.*

Se va instrui și aceasta în secret.

Schepsis.

In urma încetăreĭ febreĭ aftosse din județul Olt, guvernul Bucovineĭ a ridicat poprirea importuluĭ oilor și porcilor.

Județele Focșanĭ, Roman, Pașcanĭ, Neamțu, Bacăŭ, Brăila, Mehedinți, Tulcea și Iași sînt bîntuite de diferite epidemiĭ; febra tifoidă preponderează.

S'a aprobat rezultatul licitațieĭ pentru construirea a treĭ podurĭ pe apa Răstoaca din raionul comuneĭ urbane Găieștĭ, județul Argeș, adjudecate cu 20,400 leĭ.

D. inginer Ilie Radu, fiind însărcinat de ministrul lucrărilor publice cu facerea unuĭ proiect de linie de cale ferată pe marginea Brateșuluĭ lîngă Dunăre, a terminat lucrarea sa și a supus proiectul ministruluĭ care, găsindu-l bun, l-a supus aprobăreĭ regeluĭ.

Proiectul D-luĭ Radu a fost aprobat și de rege, așa că în cursul acesteĭ lunĭ se va proceda la executarea luĭ.

Inundațiile din Moldova

Trenul de Moldova a sosit astăzĭ cu o întîrziere de opt ore, de oare-ce la Zorleștĭ linia este întreruptă din cauza inundațiilor.

D-niĭ D. Al. Cantacuzino, dr. Istrati și Al. Carcalechi aŭ fost alești în ziua de 16 Iulie membri în consiliul comunal al orașuluĭ Cîmpina, în locurile ce rămăseseră vacante.

S'a aprobat un congediu de 30 zile D-luĭ Constantin Cristodulo Cerchez, secretar al consiliuluĭ general din județul Iașĭ.

D. N. A. Alexandrini, directorul prefectureĭ, a fost însărcinat cu girarea afacerilor secretariatuluĭ acestuĭ consiliŭ.

De patru zile D-l Plesnilă, primarul din Galațĭ, împreună cu doĭ consilierĭ comunalĭ și doĭ membri din comitetul de ajutor al inundaților, lucrează la lista celor ce aŭ suferit pagube, clasificînd șase categoriĭ de inundați, după perderile suferite, poziția socială și greutățile fie-căruĭ.

D-na Danielli s'a prezentat azĭ la redacțiunea noastră și ni s'a plîns în potriva D-luĭ Briol, girantul consulatuluĭ francez. D-sa mergea acolo ca să se jeluiască în potriva consuluĭ din Iașĭ care răspîndise în oraș știrea răŭ voitoare că a fost expulzată din Rusia ca nihilistă. In loc de a'ĭ satisface cererea saŭ cel puțin a lua notă de plîngerea D-sale, D-l Briol a crezut de cuviință să dea afară pe D-na Danielli.

Această procedare a D-luĭ Briol nu este oare compromițătoare pentru renumele de politeță a națiuneĭ franceze?

Amintim cititorilor că anunțurile pentru *Mica publicitate* ce apare în numărul de mîine se primesc pînă azĭ la ora 6 p. m.

Un anunciu de patru liniĭ cu un total de 100 litere costă 0.50 banĭ.

S'a aprobat deschiderea unuĭ credit extra ordinar de 6000 leĭ în budgetul județuluĭ Bacăŭ spre a se acoperi cheltuelile ce se vor face cu îndreptarea stricăciunilor cauzate de inundațiĭ drumurilor județene.

Știri telegrafice

(Serviciul *Agenției Romîne*)

Simla, 17 Iulie.—Alaltă-ierĭ aŭ fost ciocnirĭ violente cu indigeniĭ la Tschitrail. 13 Englezĭ aŭ fost omorîțĭ 43 sînt rănițĭ.

Coburg. 17 Iulie. — Prințul Ferdinand al Bulgarieĭ a sosit.

Copenhaga, 17 Iulie.—Țarina văduvă, însoțită de marele duce Michail și de marea ducesă Olga, va sosi acĭ la 2 August s. n. Va merge îndată la Bernstorff.

ECOURĬ

Satira *No.* 7, care a apărut acum e în adevăr neîntrecută ca humor și spirit.

Recomandăm cu deosebire publiculuĭ să citească următoarele bucățĭ din această hazlie revistă : *Noĭ vrem acont!* versurĭ premiate de revistă. — *Repaosul duminical (interview cu un negustor).—Testamentul luĭ Gheorghief : un noŭ Pulieff !— Crima din grădina Icoaneĭ. — La bacalaureat.—Ceĭ treĭ de la comună, etc.*

E imposibil ca cine-va să citească aceste bucățĭ și să fie în stare să se abție d'a rîde.

● D. Dr. Schachman plecînd în străinătate a însărcinat pe D-l Dr. Westfried medicul spitaluluĭ Caritas (calea Călărașilor 5) ca să îngrijească de clientela sa particulară și să 'l înlocuiască la spital.

◆ A sosit în Capitală D. P. Petrof, cunoscutul editor al „Almanahuluĭ Vrincipatuluĭ Bulgar", pentru a aduna notițe trebuincioase relativ la Romînia care ține un loc important în lucrarea D-luĭ Petrof. D-sa este recomandat de toate autoritățile consulare din Bulgaria. D. Petrof este și directorul proprietar al ziaruluĭ *O'ziv* (Ecoul), sigurul ziar cotidian din Bulgaria.

REPORTAGIU

Din Capitală

Asearĭ, pe la orele 7, Domnul Albert Ernati din strada Italiană 4, sosind acasă și voind să stea la masă, observă lipsa servitoareĭ sale Tița Diamandescu. Intrebînd pe soțul servitoareĭ despre lipsa acesteĭa, obținu răspunsul că nu-ĭ știe pricina. Atuncĭ D. Ernati porunci bărbatuluĭ Tițeĭ ca să-ĭ servească de mîncare. Acesta, ducîndu-se în pivniță să scoată vin, dădu peste soția sa spînzurată de o grindă.

Speriat, vine la D. Ernati anunțîndu-l despre cele văzute.

Domnul Ernati avizînd imediat poliția, aceasta se prezintă la fața locului și începu anchetarea cazuluĭ. Din cercetările făcute reiese că Tița s'a sinucis în urma uneĭ violente sfezĭ ce a avut-o cu soțul eĭ, pe care poliția la și arestat.

Cadavrul a fost transportat la morgă.

Zilele trecute treĭ indivizĭ necunoscuțĭ aŭ încercat să răpească o fată anume Tinca Constantin Dobre. La strigătele disperate ale feteĭ, tatăl sări în ajutor. Necunoscuțiĭ traseră cîte-va focurĭ de revolver asupra tatăluĭ, care nu-șĭ pierdu cumpătul, ci înaintă și îșĭ scăpă copila din mîinile răpitorilor.

Ceĭ treĭ indivizĭ n'aŭ putut fi încă prinșĭ.

Din țară

Comuna Slobozia, din județul Vlașca, zilele trecute a fost teatrul uneĭ crime îngrozitoare.

Petrache Savel Drumea, în etate de 20 anĭ, în seara de 15 Iulie, pe la orele 9 și jumătate, pe cînd se întorcea cu carul cu boĭ de la căratul orzuluĭ, se dădu jos din car să deschidă poarta satuluĭ. In acest timp sări din șanțul de lîngă poartă și se repezi asupra luĭ un frate al săŭ vitreg, anume Ilie, în etate de 22 anĭ, îl apucă de gît și după ce 'l sugrumă îl lăsă să cază jos; se aplecă asupra luĭ puse urechea în dreptul gureĭ să se convingă dacă maĭ respiră și văzînd că încă nu murise scoase un cuțit și îl înfipse în dreptul inimeĭ.

Această teribilă scenă fu văzută de omul de strajă care alergă în sat și vesti pe cîți-va sătenĭ.

In momentul cînd aceștia veniaŭ la fața locuļuĭ, Ilie o luă la fugă și le scăpă în lunca de lîngă sat.

Cauzele aceste oribile crime se zice că ar fi frica care o avea Ilie că fratele săŭ Petre de îndată ce va atinge majoratul va intra în posesiunea avereĭ pe care o administra el.

Cazul s'a făcut cunoscut parchetuluĭ de Vlașca și companieĭ de jandarmĭ carĭ aŭ luat măsurĭ pentru prinderea acestuĭ fratricid.

DEPLASARI

17 IULIE

Hotel de France: Richy, comers., Paris; Furtunescu I., comersant, Brăila; Vasilescu P., comersant, Slatina; C. Bok, inginer, Ehrfurt ; D-na Victoria, propr., Caracal.

Hotel Colaro : Găucioiu, prop., Alexandria; Bărbulescu, prop., Buzăŭ; A. Juster, comersant, P.-Neamțu ; Fr. Broks, inginer, Rusciuk ; Căpitan Iosifescu, militar, Constanța.

Hotel Victoria : Ț. Grădianu, comers., Călărași; Iacobson, comers., Ploeștĭ; Avramovicĭ, func., Sinaia ; D-na Georgescu, menajeră, Tirgoviște.

Hotel Capșa : E. Băleanu, prop., Sinaia; Oscar Eche, comers., Gratz.

Hotel Universal: A. Gheorghiu, comers., Alexandria; N. D. Săvulescu, com., Roșiori; I. Carras, comers., Berlin; N. Filipescu, comers., Stoenești.

Hotel Gabroveni : Matache Cristea, liber, Belgrad; G. Andreescu, preot, Galați ; N. Nicolescu, comers., Călărași ; Al. C. Mihăilescu, comers., Giurgiu ; I. Gogabriceanu, comers., Giurgiu.

Hotel Continental : Jan Kirschen, comers., Brăila.

Hotel Bulevard : I. Naville, propriet., Berkeri; A. Renilly, prop., Buzăŭ ; Căpitan Claer, militar, Sinaia ; Căpitan Ranza, militar, Galați ; Căpitan Alex. Lanino, militar, Galați.

Hotel Dacia : Sub-locot. Mihăescu, militar, Botoșani; N. Dumitrescu, comers., Brașov ; I. Nicolescu, comers., Ploeștĭ ; Mihăilescu, comers., Balș ; Mihalache Petrovicĭ, comers., Rusciuk; C. Stoianovicĭ, comers., Giurgiu ; D-na Constantinescu, com., Giurgiu.

Hotel Frascati : M. Ionescu, propriet., Alexandria ; Rosemberg, voiajor, Focșani ; H. Abrahos, voiajor, Bruksel; N. Constantinescu, deputat, Buzăŭ.

Hotel Central: C. Doga, moșier, Bechet; D. Iosef, comersant, Tirgoviște; A. Chirilă, comers., Giurgiu ; C. Papaianopol, comersant, Giurgiu ; Tache Popescu, prop., Slatina.

Hotel Regal : Colonel Scarjonă, milit., T.-Severin; Colonel Poenăreanu, milit., Călărași.

Hotel Bristol : Demes Tenner, inginer, London; Ressel, inginer, Dresda; Osvald Fenk, administrator, Cîmpina; G. Ciglianu, inginer, Buzăŭ.

Hotel Union: G. Pascu, comersant, Dorohoĭ ; G. Avgerimos, comers., Brăila ; D. Popescu, comers., Popianu ; Căpitan Tomescu, militar, Tîrgoviște.

Englisch-Hotel : Rigmotely, comersant, Rusciuk.

BURSA

(Prin fir telegrafic)

din Streinătate — *din București* 17/29 Iulie 1897.

VIENA	
Napoleonul fl	9.52
Ruble . . »	126.75
Credit. Austr. »	867. »
Bank. func. austr	450. »
» ungar. »	396.50
Drum fier austr. »	345.20
Lombarde . »	85. »
Alpine . . »	133.40
Losuri turcești. »	65.30
Rentă perp. austr	102 10
» arg. » »	102.20
» aur » »	123.30
» » ungară »	122.65
Francfurt	
Rentă Rom. 5% Fl	101.05
» » 4% »	88 60
BERLIN	
Napoleonul . . »	16.24
Ruble . . . «	216.20
Disconto. . . .	207 80
Schimb- Londra.	20.2[illegible]5
» Paris ,	81.05
» Amsterdam	168.55
» Viena «	—
» Belgia , »	80.70
» Italia , »	77.80
Rent. Rom. 5% Fl.	101.10
» » 1890 4% »	90.60
» » 1891 4% »	90.20
» » 1896 4% »	89.90
Imp. mun. Bucur. »	101.2
PARIS	
Banca Otomană »	574.50
Losurile Turcești.	118. »
Impr. Egyptian. »	— . »
» Helenic. »	185. »
Drum de fier austr.	740.
» ince. . . .	248. »
Renta Fran. 3 1/2 »	108.80
» » 3% »	104.80
Ren. Romînă 5%	101. »
» 4%	—
» 1898 4%	—
Rent. Italiană, »	94.15
« Ungară ,	— .

Impr. de stat romîne	
5% Ren. perpetuă. lei	103
5% » amor. 1881 . »	10[illegible] 7/8
5% » » (Im. 1892 »	100 1/4
5% » » din 1893 »	100 1/4
5% » » 1894 int. »	96
4% » » (Im. 22 1/4 milioane »	88
4% » » (Im. 50 milioane) »	8[illegible] 1/2
4% » » (Im. 274 milioane) »	90 1/2
4% » » (Im. 45 mil.) 1891 »	89 1/2
4% » » (Im. 120 mil.) 1894 »	89 1/2
4% » » (Im. 90 mil.) 1896 »	89 1/2
5% » C.F.R. (Conv. Schuldverschreib.)	
5% Oblig. Stat (Conv. rurale) »	103 [illegible]
10 Oblig. Casei Pensiunii a 300 lei »	—
Imprumuturi de orașe	
5% Oblig. Comunei București 1883 lei	97
5% Oblig. Comunei București 1884 »	—
5% Oblig. Comunei București 1888 »	—
5% Oblig. Comunei București 1890 »	98
Idem Idem 1895 »	96 1/4
Imprumuturi de Societăți	
5% Scr. func. rurale lei	[illegible]2 1/4
5% » » urb. Buc. »	89 1/4
5% » » » Iași »	84 1/2
Acțiuni	
Banca Naț. Romîniei lei	—
Banca Agricolă »	—
Banca Romîniei »	—
Soc. asig. Dacia-Rom. »	—
» » Națională »	—
» » reas. Patria »	—
» com. con. fuc. p. «	—
» de Basalt artific. »	—
» Letea «	—

Romînii din Transilvania

De sigur, mulți din cititorĭ n'aŭ idee de starea Romînilor din Transilvania, și n'ar avea de unde s'o știe, căcĭ nimenĭ nu se ocupă maĭ de aproape de eĭ. Intîmplarea ne-a făcut să vizităm pe Romîniĭ din Sibiŭ și din împrejurimĭ, din Siliște și din alte părțĭ muntoase ale Transilvanieĭ și să'ĭ studiăm.

Sibiul, un adevărat oraș medieval, cu bisericĭ vechĭ de sute de anĭ, cu case într'un stil vechiŭ cum se vede în ilustrațiunile ce reprezintă orașele medievale, e locuit în mare parte de Romînĭ, apoĭ Sașĭ, (Nemțĭ) și puținĭ Ungurĭ.

Iacă cum povestesc Romîniĭ venirea Sașilor în Sibiŭ : „Orașul Hameln din Germania a fost năpădit odinoară de o mulțime de șoarecĭ, carĭ făceaŭ mult răŭ locuitorilor. Aŭ întrebuințat eĭ toate mijloacele, dar n'aŭ ieșit la cale, cînd iată că într'o bună dimineață, vine un necunoscut care se oferi să-ĭ scape de o așa pacoste, dacă îĭ vor da o sumă mare de banĭ.

S'aŭ învoit, și atuncĭ necunoscutul a scos un fluer și a început a cînta și toțĭ șoariciĭ din oraș s'aŭ adunat la auzul flueruluĭ, căcĭ era fermecat, și ĭ-a adus așa pînă la rîul Visurgio, unde ĭ-a înecat pe toțĭ. Locuitoriĭ orașuluĭ văzîndu-se scăpațĭ, n'aŭ maĭ voit să'ĭ plătească, după învoială, și atuncĭ streinul plecînd amenință orașul.

„Intr'o bună dimineață, era Duminică, streinul vine în oraș, scoate fluerul și începe a cînta. La sunetul flueruluĭ se adunară toțĭ copiiĭ. Necunoscutul ieși cu copiĭ din oraș și se îndreptă spre Koppenberg, unde intrară toțĭ într'o peș-

FOIȚA ZIAR. „ADEVĔRUL"

— 114 —

GORON

Destăinuirile unuĭ polițist

II,—In Crimă

CAP. XII

Bestialitate

Biata fată era sugrumată cu o sfoară care îĭ intrase adînc în carne.

Limba îĭ atîrna umflată și vînătă...

Ochi'ĭ marĭ albastri plinĭ de sînge eșiseră din orbite.

In sfîrșit — amănunt îngrozitor— fusta îĭ era ridicată peste cap.

Nu maĭ era îndoială : copila fusese victima celuĭ maĭ scîrbos atentat.

Asasinul era de sigur Vodalbe.

Pornii agenții în căutarea luĭ.

Pierise.

Nu'l găsiră nicăerĭ.

Poporul parizian se pasionează tare pentru unele afacerĭ criminale.

Cînd se află în mahalaua așa de populată despre moartea cumplită a fetițeĭ o mulțime de lume, de lucrătorĭ —în noaptea de duminică spre lunĭ—se făcură agențĭ de poliție de bună voie ; și se duseră să caute pe asasinĭ prin toate locurile unde credeaŭ că l'ar fi putut afla.

Dacă ar fi pus mîna pe Vodalbe în noaptea aceia, cred că nu ar fi scăpat cu viață.

Mărturisesc că de și eram obicĭnuit cu crimele, împărtășeam și eŭ oroarea mulțimeĭ.

In ziua aceea am zis :

— Pe acesta mi'ar face plăcere să'l văd murind pe ghilotină.

Toată ziua de lunĭ trecu fără vre-o ispravă.

Banĭ n'avea cu toate acestea.

Nu putea fi departe.

Nu se va fi sinucis oare?

Parisul era emoționat de această crimă scîrboasă.

Toțĭ se întrebaŭ cum de nu puneam mîna pe asasin?

Marțĭ dimineața pe la nouă. venisem la biuroŭ

Eram tare necăjit.

Toată noaptea nu se aflase nimic.

De o dată un inspector speriat deschise ușa și îmĭ zise :

— Iacă D-le șef.

Și împingea înaintea sa un om murdar cu părul încîlcit, care părea că abia se ținea pe picioare și care căzu pe un scaun zicînd :

—Eŭ sînt Vodalbe! Mi-e foame!

Văzînd în fața mea pe ființa aceea prăpădită de oboseală și murind de foame, pe fiara care ni se dase în mîinĭ singură, toată indignarea îmĭ pieri.

Inainte chiar de a'ĭ lua interogatorul trimiseĭ să'ĭ aducă de mîncare.

Mîncă cu lăcomie.

Era o bestie în care în momentul acela ca și — probabil — în cel în care făcuse crima, nu exista nicĭ un simțimînt omenesc,

Cînd sfîrși, îl interogăĭ.

Il întrebaĭ ce făcuse de duminică pînă atuncĭ,

Fusese să caute de lucru într'un sat.

Nu găsise.

Se întorsese.

Prăpădit de oboseală și de foame, adormise în gara Lyon.

— Maĭ aveam 5 centime, urmă el ; am cumpărat un ziar în care am văzut că zicea că am siluit pe Alexandrina. Nu e adevărat ; numaĭ am omorît'o! Am venit să vă spuĭ aceasta, dar pentru-că numaĭ puteam umbla am luat o birje. E jos fițĭ bun de'ĭ plătițĭ...

Apoĭ își spune crima cu un cinizm îngrozitor.

Atît susținea numaĭ :

Că nu o siluise.

— Cînd am venit dimineața am găsit numaĭ pe Alexandrina.

Știam că mama eĭ mă înșela, că se întîlnea cu fostul eĭ amant.

Am pus'o să'mĭ spuie întrebînd'o ce se petrecea cînd eŭ nu eram acasă.

N'a vrut să'mĭ spuie.

I-am pus mîinile la gît și am strîns'o.

Atuncea am văzut că numaĭ dă semne de viață și că o sugrumasem.

Atuncĭ am vîrît'o sub pat.

Asta e tot!

Ziua judecătorul care fusese însărcinat cu instrucția acesteĭ crime și eŭ, duserăm pe Vodable la Morgă.

Mizerabilul se uită cu sînge rece la sărmanul corp mic.

Pe fața luĭ nu puturăm vedea nicĭ o tresărire.

Tăgădui și acum siluirea cu mare energie.

— O fi siluit'o altul după moarte, luĭ nu! zicea el.

Și a tăgăduit într'una pînă în ultimul moment.

Jurațiĭ 'l aŭ condamnat la moarte în unanimitate.

La 2 Iulie 1890 cînd răsărea soarele, capul luĭ Vodalbe cădea.

*

Crima luĭ Vaubourg, maĭ scîrboasă, dacă se poate, de cît a luĭ Vodalbe, nu poate fi spusă de cît cu mare discrețiune, căcĭ ea arată în toată groaza eĭ, ceea-ce se numește Sodoma modernă.

La 4 Noembrie 1891, un domn Vacheresse dîndu-se jos în pivnița uneĭ caseĭ din strada Charone, găsi după o ladă un cadavru fără cap.

Era al unuĭ tînăr de vre-o 25 de anĭ, slab și mic.

Numaĭ nițel sînge cursese pe pămînt.

Corpul nu avea nicĭ o altă rană.

Gîtul îĭ era tăiat în chip neregulat, ca și cum ar fi fost tăiat cu cuțitul.

Se luă după urmele de sînge și ajunse la un loc unde se afla un lac mare care se închegase.

Era vădit că acolo fusese corpul decapitat.

Dar nu fusese omorît acolo.

Nu era nicĭ o urmă de luptă, nimic.

Ajunserăm judecătorul de instrucție și eŭ.

Incepurăm prin a întreba dacă nu lipsea vre un chiriaș din casă.

Portăreasa ne spuse că nu.

Ne dădu lista persoanelor carĭ locuiaŭ în casă.

Dar în depoziția sa era o lacună voluntară.

Nu voise să ne spuie nimic de un chiriaș, Iosef Vauborg căruia îĭ dăduse voie fără știrea proprietaruluĭ, să doarmă într'o odaie.

Ea îĭ făcuse acest bine în urma rugăciunilor uneĭ mătușe a luĭ Vanbourg, — femeie foarte cum se cade de alt-fel.

La început, bine înțeles, nu ne puturăm da socoteală de lucrul acesta.

Și am petrecut maĭ toată ziua întîia în casă ascultînd depozițiĭ nefolositoare, cînd de o dată veni un agent și îmĭ spuse că a auzit pe o fată a D-neĭ H.. mătușa luĭ Vaubourg zicînd :

— M-ma a certat pe unchiul Iosef că s'a întors cu un om beat.

Făcuĭ o cercetare repede.

Aflaĭ că Iosef Vaubourg locuia în casă în condițiile ce spuseĭ maĭ sus.

Am interogat pe D-na H...

A tăgăduit că ar fi zis cuvintele de maĭ sus.

Dar fata, întrebată de o parte, repetă din noŭ ce spusese,

Arestarăm pe Vaubourg.

Acesta era lucrător.

Avea o înfățișare sinistră.

Se turbură și mărturisi peste cîte va momente, că adusese cu el un individ, dîndu-ne un nume și o adresă falșă.

Chemarăm din noŭ pe D-na H..

Era miezul nopțeĭ.

Cînd află că nepotul săŭ mărturisese, zise :

— Oh! Doamne!

(Va urma)

teră, și umblară prin niște subterane pînă ajunseră în Ardeal, lîngă Sibiŭ, Copiii în timpul acesteĭ lungĭ călătoriĭ deveniră bărbațĭ și eĭ sînt strămoșiĭ Sașilor de astă-zĭ“.

Această povestire conține ceva adevăr căcĭ arată că în secolul XIII, orașul Hameln fiind sub stăpînirea unuĭ conte, deveni prin înșelăciune sub stăpînirea unuĭ episcop. Contele înșelat revoltă orașul, iar episcopul trimise armata contra luĭ. Indată ce armata se apropiă de oraș, păzitoriĭ sunară din fluer, în semn de alarmă, orășeniĭ însă fură bătuțĭ de armata episcopuluĭ, și eĭ trecură în Ardeal unde se stabiliră lîngă Sibiŭ. Deci vedem că toate povestirile legendare conțin un sîmbure istoric și omul de știință e dator să dezbrace orĭ ce povestire de episoadele și înfrumusețările externe ca să rămîie numaĭ fondul istoric... dar să venim la orașul Sibiŭ.

Ce contrast e între un oraș romînesc și acest oraș! Ulițele strîmbe și printre ele curg tot-d'a-una isvoare de apă,— unde femeile spală și precupețiĭ îșĭ curăță marfa,— apoĭ zidirĭ și dărămăturĭ vechĭ. Dar bisericĭ ce vechĭ! Așa este una zidită din secolul XIV înaltă de 73 m., înegrită de timp— și staĭ mult în fața eĭ gîndind: „cîte fapte a văzut, cîțĭ oamenĭ nu s'aŭ închinat în ea, cîte plîngerĭ n'aŭ răsunat între zidurile sale acoperite de mușchĭ!“ Și timpul care distruge toate, care e nemilos față de om, a lăsat numaĭ niște urme pe zidurile eĭ....

Jumătate oraș e în vale, iar cea-l'altă jumătate în deal, diferința de 14-15 metri.— Jumătate oraș e medieval, vechiŭ, iar cea-l'altă parte modernă, cu case marĭ frumoase, dar carĭ păstrează ceva urme din stilul vechiŭ. In partea de sud a orașuluĭ se află rămășițe de zidurĭ, carĭ înconjuraŭ cetatea, și turnurĭ roșiĭ, din care cauză Turciĭ îl numiaŭ „orașul roșu.“

Romîniĭ din Sibiŭ sînt într'o stare culturală și materială maĭ pre sus de cît în alte orașe romîneștĭ din Transilvania. Aŭ un episcop, o școală de teologie, apoĭ e „o asociațiune“ pentru propagarea culturiĭ și literaturiĭ romîneștĭ, care are școlĭ, bibliotecĭ, un internat de fete etc. Cincĭ jurnale romîneștĭ apar aicĭ, de și sînt în Sibiŭ numaĭ 5000 de Romînĭ. Romîniĭ în majoritate sînt țăranĭ,— puținĭ meseriașĭ— și maĭ puținĭ advocațĭ, profesorĭ, negustorĭ, ziariștĭ etc.

Țăraniĭ romînĭ se numesc între eĭ „măerenĭ“. Am căutat să'mĭ daŭ seama de starea lor, întrebîndu'ĭ chiar pe eĭ: — Sînteți mulțumițĭ de starea voastră? Se uitară la mine cam bănuitorĭ și neștiind ce să răspundă, căcĭ nu le maĭ pusese nimenĭ o așa întrebare, apoĭ ziseră: —De! cum dă D-zeŭ, odată maĭ bine, allte-orĭ maĭ răŭ. Semănăm porumb, grîŭ. Dacă plouă la timp, eh! avem toate cîte ne trebue, dar dacă nu plouă, e răŭ, vaĭ de noĭ! Și birul, patentele alea ne omoară. Cînd ne vin țidulele alea de la primărie, și trebue să plătim; uf! facem și noĭ ce putem, ce ne dă D-zeŭ.

— Ar fi maĭ bine dacă ațĭ fi supușĭ Romînieĭ, ațĭ trăi maĭ bine!..

Eĭ îmĭ spuseră să vorbesc încet, să nu mă audă vre-un jandarm unguresc că am pățit'o atuncĭ.

— De Domnule, știm și noĭ cum om fi! D-zeŭ știe, noĭ de unde dracu să știm.

— Atuncĭ, n'o să vă silească să învățațĭ ungurește la școală, n'o să avețĭ funcționarĭ, primarĭ ungurĭ, judecătorĭ carĭ să vă asuprească, supuseĭ eŭ.

— Is bune astea, dar cînd o să vie? Ungurul tot maĭ mult se face stăpîn pe noĭ, peste sate romîneștĭ pune pretorĭ, (sub-prefect) notarĭ ungurĭ, și ungurul e al draculuĭ, urăște pe Romînĭ.

— Și nu credețĭ că se poate întîmpla să vă îndrepteze soarta?

— „Dacă o vrea împăratul“ bine, dacă nu, o să rămînem tot așa și maĭ răŭ încă.

— Voĭ, singurĭ, nu puteți face nimic? îĭ întrebaĭ.

— Noĭ?! dar n'avem destul pe capul nostru! dacă ne-om ține de astea, cine ne maĭ îngrijește de casă, de nevastă de copiĭ? Și jandarmul îțĭ stă la ușă, și temnița e aproape. Să'mĭ rămîie copiiĭ pe drumurĭ!!...

Dr. B. Gr.-Buzăŭ.

Pentru gospodine

Curățirea argintăriilor.—Dacă întrebuințațĭ lingurițe de argint cînd servițĭ ouă, vețĭ vedea că lingurițele capătă o coloare cafenie. Această culoare se spală foarte lesne, frecînd lingurițele cu cenușe și clătindu-le apoĭ în apă. Frecați-le apoĭ cu o cîrpă de lînă: lingurițele vor străluci ca nouĭ.

Moartea muștelor. — Muștele și gîndaciĭ îĭ gonițĭ vara lesne din casă, punînd în odaie un vas deschis cu clorat de calciu, al căruia miros insectele nu-l pot suferi de loc.

Gastr.

CALAUZE

Pentru sezonul de vilegiatură se pot găsi în Sala noastră de depeșĭ *Călăuze Baedeker* pentru voiagiu cu prețurĭ marcate fără vre un adaus de porto saŭ vama.

Baedeker Londres cu 4 hărțĭ și 21 planurĭ . . . . leĭ 7.50

Baedeker Suisse cu 47 hărțĭ și 12 vederĭ . . . . leĭ 10.—

Baedeker Allemagne du Sud et Autriche cu 28 hărțĭ și 28 planurĭ de orașe leĭ 10—

Baedeker Allemagne du Nord cu 18 hărțĭ și 28 planurĭ de orașe . . . leĭ 6.25

Baedeker Paris et ses environs cu 12 hărțĭ și 27 planurĭ . . . . leĭ 7.50

Baedeker Bords du Rhin cu 44 hărțĭ, 24 planurĭ și diferite alte vederĭ leĭ 7.50

Baedeker Belgique et Holande cu 13 hărțĭ, 21 planurĭ de orașe și maĭ multe planurĭ de musee . . . . . . leĭ 7.50.

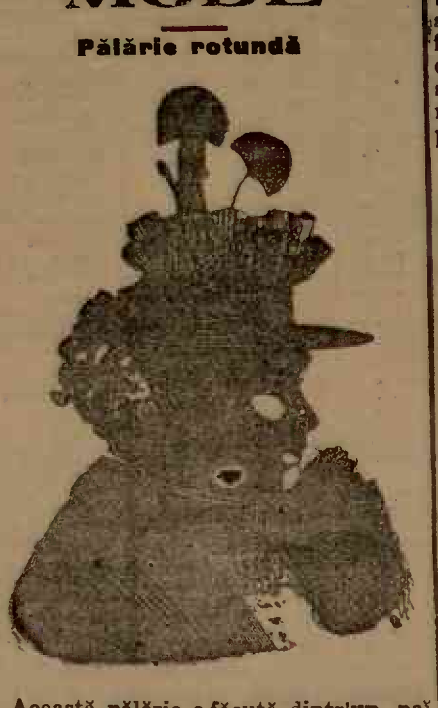
Baedeker Italie centrale cu 10 hărțĭ, 31 planurĭ de orașe, 1 vederea a Romeĭ, vederea Foruluĭ Roman și altele leĭ 7.50.

Baedeker Italie Septentrionale cu 24 hărțĭ, 27 planurĭ . . . . . leĭ 10.—

Baedeker Suede et Norvege cu 25 hărțĭ, 12 planurĭ de orașe și la fine un mic manual de conversațiĭ francezo-Danez-norvegien-suedez . . . . . leĭ 9.—

MODE

Pălărie rotundă

Această pălărie e făcută dintr'un paĭ fantezie de culoarea grîuluĭ. In jurul caloteĭ se pune un volan de gază albă plisată, acoperit în parte de un volan de gază roșie, dispusă în pliurĭ. Pe marginea acestuĭ volan se pune o panglică de velur negru, terminată la margini prin niște funde in care se înfig cîte-va pene negre.

Laura.

Premiĭ nouĭ de vacanță

Seria a șeasea

De și bonul pentru premiile serieĭ a cincea era valabil pînă la 18 Iulie inclusiv, totușĭ această serie a întrecut cu mult succesul așteptat de noĭ așa că ea s'a epuizat înainte de termen, cu toate că aveam în depozit un număr de 10.000 exemplare.

Punem așa dar cu începere de astă-zĭ, la dispoziția cetitorilor noștri, a șeasea serie de premiĭ.

După experiența făcută cu cele cincĭ seriĭ anterioare, presupunem că această serie nu va putea figura în ziar maĭ mult de 5 zile.

Anunțăm decĭ că bonul serieĭ a 6-a va fi valabil numaĭ pînă la 22 Iulie inclusiv, și prevenim pe cetitoriĭ din provincie carĭ aŭ luat primele 6 numere din tablourĭ, să se grăbească, de a cere a 7-a fasciculă, ca să nu se epuizeze, și să rămîie cu colecția necomplectată.

Dăm aci și lista premiilor:

Fascicula a 7-a din publicațiunea *Tableaux célèbres* coprinde următoarele reproducțiunĭ după tablourĭ:

In barcă pe timp ploios de I. Scalbert.

Un pod la apusul soareluĭ, de Henry R. Poore.

Apolon de Belvedere de Carl Becker, tabloŭ reprezintînd pe papa *Jules II, Raphaël, Vittoria Colonna, și Bramante*, privind statua Apolon de Belvedere.

Cîntec de primă-vară, de A. Deyrolle.

Stația din pădure, de Robert Assamus.

Gil Blas, de José Moréno Carbonero; originalul acestuĭ tabloŭ figura în secțiunea spaniolă de belle-arte din Chicago.

Prima rugăciune, de Silvis Rotta.

O întrebare, de Czachowski.

Credinciosul din mănăstire, de Richard Linderum.

Voyagiul de nuntă, de Outin.

Șarja de cavalerie, de William Trego.

In mare pericol, de Knaus.

Revărsatul zorilor, de Ch. Kröner.

Mă iubește el, saŭ nu mă iubește? de I. Scalbert.

Țiganiĭ călărĭ, de Karl Steffeck.

Mănînd spre țărm, de I. G. Brown.

Toate aceste tablourĭ sînt unite în fasc. a 7-a și se oferă cetitorilor cu 0.45 banĭ, prezintînd bonul de maĭ jos.

Alte volume oferite ca premiĭ, nemerite pentru sezonul de vilegiatură:

Nicolas Notovich. L'empereur Alexandre III et son entourage; în loc de 3.50 se dă cu banĭ 0.90

M-elle Iulie Zagoulaïeff. Les conteurs Russes modernes. Recueil de nouvelles, în loc de 3.50 se dă cu banĭ 0.90

Le comte d'Hérisson. Un drame royal, în loc de 3.50 se dă cu b. 0.80

F. de Biancour. Quatre milles lieues aux Etats-Unis, în loc de 3.50 se dă cu banĭ 0.85

George Vautier. Guerre aux maris în loc de 3.50 se dă cu banĭ 0.80

Armand Silvestre. Noël joyeux, un volum luxos în 4° ilustrat cu nudităţĭ, de celebrul scriitor Armand Silvestre, (numaĭ cîte-va sute de exemplare), în loc de 5 leĭ se dă cu leĭ 2.25

Dubois. La médecine nouvelle, uvragiŭ indispensabil în fie ce familie, în loc de leĭ 2.90. 1.25

Le tout savoir universel, répertoire des renseignements utiles et des connaissances pratiques, un volum de aproape 600 paginĭ, în loc de leĭ 2 se dă cu leĭ. 1.25

Cetitoriĭ din provincie trebuie să adauge la costul indicat în dreptul fie-căruĭ premiŭ 10 la sută din valoarea nominală *nu din cea redusă*, ca plată pentru porto.

Expedițiunea se face pe riscul adresantuluĭ.

Prezintarea bonuluĭ de maĭ jos saŭ atașarea luĭ la mandatul poștal este obligatoriŭ; alt-fel nu se liberează premiul.

Doritoriĭ de a nu-șĭ lăsa pachetul expus la pierdere îl pot recomanda, adăugînd pentru aceasta 25 banĭ.

PREMIU PENTRU CITITORUL „ADEVĔRULUI“
No. 2889
Acest bon detașat și expediat Administrațieĭ ziaruluĭ nostru dă drept la premiŭ și este valabil pînă la 22 Iulie inclusiv.

Ilustrațiĭ nouĭ

Astă-zĭ am primit în Sala noastră fascicola a 5-a din renumita publicație „*Le nu ancien et moderne*“. Această publicațiune va coprinde 12—15 fascicole a 70 banĭ, format portofoliu. Fie care fascicolă coprinde 18—20 reproducțiunĭ după tablourile marilor maeștri vechĭ și modernĭ, alese cu multă grijă din muzeele marĭ, precum și din colecțiunĭ particulare.

Le nu ancien et moderne

va pune la dispozițiunea publiculuĭ amator de arte capo d'operele diferitelor școlĭ franceze, italiene, flamande, engleze, germane, orientale etc.

Această importantă publicație va avea decĭ un caracter cu totul deosebit și, odată terminată, ea va forma o colecțiune unică în felul eĭ și de mare interes.

Fascicola a 5-a coprinde multe reproducțiunĭ ale tablourilor Salonuluĭ din Paris din acest an.

Prețul uneĭ fascicole cu 16 planșe 70 banĭ.

Noutățĭ literare

Astă-zĭ am primit în Sala noastră ultimul volum al mareluĭ scriitor **Paul Bourget**, intitulat **Voyageuses.** Abia apărut, acest volum a și atins în Paris a zecea ediție. Și acest volum ca toate cele-l'alte se poate găsi în sala noastră cu prețul de leĭ 3.25.

Călăuze nouĭ pentru călătorĭ

Libraria Nebunelli din Galați a scos și pus în vînzare o serie de călăuze în limba romînă pentru localitățile frecventate maĭ mult de Romînĭ în sezonul de vară.

Pînă astă-zĭ aŭ apărut călăuze pentru următoarele localitățĭ:

Viena *și împrejurimile eĭ*, cuprinzînd descrierea călătorieĭ de la Buda-Pesta la Viena, via Bruck și Presburg și pe Dunăre, cu două planurĭ.—Leĭ 3.

Marienbad *și împrejurimele luĭ*, conținînd descrierea amănunțită a călătorieĭ de la Viena la Marienbad, cu două planurĭ.—Leĭ 2.

In depozit în *Sala noastră de Depeșĭ.*

Spectacole

Grădina Cazino Perizian. — Cu ocazia trecereĭ sale prin Romînia, trupa D-luĭ Theovin va da o reprezentație Sîmbătă, 19 Iulie.

Trupa se compune din artiștĭ de concert și pictor instantaneŭ. Vor fi apoĭ tablourĭ variate, între carĭ de remarcat galeria maeștrilor modernĭ, cu costume, decorațiunĭ și alte multe lucrurĭ demne de văzut.

Grădina Hugo. — Teatru de varietățĭ. In timp de ploaie, în sala Hugo.

Grădina centrală.—Concert dat de orchestra D. Dinicu.

Grădina Lukianoff, strada Cîmpineanu.—In fie-care seară teatru de varietățĭ. Trupă Nouă. In timp de ploaie reprezentația se dă în fosta sală Orfeŭ.

Grădina Cosma.—Concert muzical.

Grădina Frascati.Concert de orchestră.

Grădina Rașca.—Direcțiunea D-luĭ Simion Petrescu. In fie-care seară reprezentațiunĭ variate a la Koster & Bials din New-York, teatru, gimnastică, danțurĭ, concerturĭ și pantomime.

Prețurile locurilor: Loja 10 leĭ; Stal I 2 leĭ; Stal II 1 leŭ; militariĭ și copiiĭ plătesc jumătate.

Grădina Mitică Georgescu, str. Cîmpineanu.—Teatrŭ de varietățĭ. Trupa Burienescu.

Bibliografie

A apărut **Florĭ de doliŭ** saŭ *Modeste încercărĭ de literatură religioasă*, de C. N. și dedicat memorieĭ nemuritoruluĭ I. Heliade-Rădulescu.

*

A apărut și se află de vînzare la toate librăriile: **Idealizmul Contemporan**, (mișcarea idealistă și reacțiunea contra științeĭ positive) de Ciceron Protopopescu advocat.

*

Poeziile uneĭ regine. — Un elegant volum de poeziĭ, traduse după Carmen Sylva, de către D. Ilie Ighel Deleanu.

Aceasta e prima traducțiune în romînește.

Volumul 3 leĭ.

*

A apărut de sub tipar *Poezii populare și descîntece* de Neculae I. Ionașcu și Mihail Mîndreanu. Un volum de 106 paginĭ. Alexandria, Tipog. Constantin Georgescu.

*

A apărut **viața luĭ Christos** de Ernest Renan, traducere de *Marian*. Traducătorul este în deajuns de cunoscut publiculuĭ cetitor, iar cît privește însemnătatea lucrăreĭ mareluĭ Renan orĭ-ce laudă e de prisos.

*

A apărut o broșură intitulată **„Asasinatul Ana Szimon“**, de D. Cazakoff.

D. Cazakoff descrie cu de amănuntul crima din Bulgaria și dovedește complicitatea prințuluĭ Ferdinand.

Broșura se găsește de vînzare la autor, strada Stavropoleos No. 2, și la toate librăriile.

*

Inceputul limbeĭ franceze, de A. Patrognet. Un volum în 8 de 100 paginĭ. 2 leĭ exemplarul.

Gramatica elementară a limbeĭ latine, pentru clasa I liceală de Ion Grama, profesor la Sf. Sava. Editura librărieĭ Socec & Comp. Un vol. în 8 de 212 paginĭ. Prețul 2.50.

*

Monografia institutuluĭ de credit „Albina“ (1872 — 1897). Un vol. de 240 paginĭ. Sibiŭ, editura institutuluĭ *„Albina“*.

Proprietar CONST. MILLE Tipografia ziaruluĭ «Adevĕrul» Pasagiul Băncei Naționale Tipărit cu cerneală E. T. Gleitsmann, Dresda